

KOMISIJOS SPRENDIMAS (ES) 2016/695**2013 m. liepos 17 d.****dėl valstybės pagalbos schemos Nr. SA.30068 C 33/2010 (ex N 700/2009), pagal kurią ketinama suteikti pagalbą spalvotųjų metalų gamintojų su CO₂ susijusioms sąnaudoms, kurios įtraukiamos į elektros energijos kainą, kompensuoti***(pranešta dokumentu Nr. C(2013) 4420)***(Tekstas autentiškas tik vokiečių kalba)****(Tekstas svarbus EEE)**

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV), ypač į jos 108 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipą,

atsižvelgdama į Europos ekonominės erdvės susitarimą (toliau – EEE susitarimas), ypač į jo 62 straipsnio 1 dalies a punktą,

pakvietusi visas suinteresuotąsias šalis pateikti savo pastabas pagal minėtas nuostatas ⁽¹⁾ ir atsižvelgdama į šias pastabas,

kadangi:

1. PROCEDŪRA

- (1) 2009 m. gruodžio 17 d. raštu Vokietija Komisijai pranešė apie pagalbą spalvotųjų metalų gamintojams. 2010 m. vasario 16 d. ir liepos 9 d. Komisija paprašė papildomos informacijos, 2010 m. gegužės 10 d. ir rugsėjo 21 d. Vokietija ją pateikė.
- (2) 2010 m. lapkričio 17 d. raštu Komisija Vokietijai pranešė apie savo sprendimą dėl nagrinėjamos pagalbos priemonės pradėti oficialią tyrimo procedūrą pagal SESV 108 straipsnio 2 dalį (toliau – sprendimas pradėti procedūrą).
- (3) 2011 m. vasario 21 d. Vokietija pateikė savo pastabas dėl sprendimo pradėti procedūrą.
- (4) Sprendimas pradėti procedūrą paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ⁽²⁾. Komisija paprašė suinteresuotųjų šalių pateikti savo pastabas dėl pagalbos schemos.
- (5) Komisija gavo keliolikos trečiųjų šalių pastabas. 2011 m. rugpjūčio 24 d. Komisija šias pastabas persiuntė Vokietijai, 2011 m. rugsėjo 26 d. Vokietija dėl jų pateikė savo pastabas.

2. IŠSAMUS PRIEMONĖS APIBŪDINIMAS**2.1. TIKSLAS**

- (6) Šio sprendimo dalykas yra schema, kurią taikydama Vokietija ketino suteikti pagalbą spalvotųjų metalų gamintojams. Priemone turėtų būti kompensuojama dalis 2009 m. patirtų netiesioginių su CO₂ susijusių sąnaudų, kurios įtraukiamos į elektros energijos kainą. Vokietija teigė, kad spalvotųjų metalų pramonė, t. y. aliuminio (NACE (Europos Sąjungos ekonominės veiklos rūšių statistinis klasifikatorius) kodas 24.42), cinko (NACE kodas 24.43) ir vario (NACE kodas 24.44) gamintojai, patyrė ekonominių sunkumų.
- (7) Vokietija nurodo dvi tokios padėties priežastis: pirma, dėl 2008 m. kilusios finansų krizės sumažėjo pasaulinės spalvotųjų metalų kainos Londono metalų biržoje (toliau – LMB), antra, dėl netiesioginių su CO₂ susijusių sąnaudų, kurias nulėmė šiltnamio efektą sukeliančių dujų apyvartinių taršos leidimų prekybos sistema (toliau –

⁽¹⁾ OL C 111, 2011 4 9, p. 22.⁽²⁾ Plg. 1 išnašą.

ATLPS), elektros energijos kainos Sąjungoje išliko didelės. Dėl abiejų šių priežasčių – mažos spalvotųjų metalų kainos pasaulinėje rinkoje ir didelės elektros energijos kainos Sąjungoje – sumažėjo Sąjungos spalvotųjų metalų gamintojų konkurencingumas, palyginti su ne Sąjungos spalvotųjų metalų gamintojais.

- (8) Vokietija teigia, kad nepalanki ES spalvotųjų metalų gamintojų konkurencinė padėtis juos gali paskatinti mažinti gamybos pajėgumus arba perkelti gamybą į ne Sąjungos šalis, kuriose neatsiranda didelių su CO₂ susijusių sąnaudų. Vokietijos spalvotųjų metalų gamybos perkėlimas galės turėti rimtų padarinių šiuos metalus naudojančioms pramonės sektoriams (kaip antai statybos sektorius, automobilių pramonė, mašinų gamyba, aviacija ir kosmonautika), kurie Vokietijos ir ES pramonei labai svarbūs. Be to, dėl tokio gamybos perkėlimo į ne Sąjungos šalis esą pasauliniu lygmeniu būtų išmetama daugiau CO₂, nes spalvotųjų metalų gamyba būtų vykdoma ne tokiais griežtomis su CO₂ susijusiomis sąlygomis kaip Sąjungoje, kurioje taikoma viršutinė išmetamųjų teršalų kiekio riba (anglies dioksido nutekėjimas).
- (9) Vokietija daro išvadą, kad planuojama priemonė yra tinkama, siekiant užkirsti kelią gamybos perkėlimui ir išvengti jo neigiamų padarinių Sąjungos pramonei ir Sąjungos pastangoms mažinti CO₂ išmetimą.
- (10) Prieš pranešdama apie dabartinę schemą, Vokietija buvo pranešusi apie tapačią schemą (vėliau ją atšaukė), tačiau ją motyvavo Vokietijos spalvotųjų metalų gamintojų konkurencingumo didinimu, palyginti su kitų valstybių narių ir ne Sąjungos šalių gamintojais.

2.2. TEISINIS PAGRINDAS

- (11) Teisinis schemos pagrindas yra 2009 m. liepos 2 d. Įstatymas dėl antrojo papildomo biudžeto (*Gesetz über den zweiten Nachtragshaushalt*), visų pirma 683 03 biudžeto antraštinė dalis, ir 2009 m. rugpjūčio 6 d. Nutarimas dėl klimato nekenkiančių spalvotųjų metalų gamybos skatinimo (*Richtlinie zur Förderung der Herstellung von klimaschonenden NE-Metallen*).

2.3. PAGALBOS GAVĖJAI

- (12) Pagalba gali būti teikiama aliuminio, cinko (išskyrus šviną ir alavą) ir vario gamintojams, jei įvykdytos šios sąlygos: gamykla yra Vokietijoje, gamybai per metus suvartojama daugiau kaip 10 GWh elektros energijos ir elektros energijos sąnaudos sudaro daugiau kaip 15 % bendrosios pridėtinės vertės. Nekompensuojamos pirmosios per metus suvartotos elektros energijos gigavatvalandės sąnaudos (pagalbos gavėjo dalis). Vokietija pranešė, kad prašymus pateikė 11 galimų gavėjų. Remiantis pateikta informacija, 80 % pagalbos tektų trims aliuminio gamintojams, iš kurių vienam turėtų tekti tik [...] proc. pagalbos ([...] (*)).

2.4. PAGALBOS DYDIS IR TEIKIMO TRUKMĖ

- (13) Visa pagalbos suma turėtų būti ne mažesnė kaip 40 mln. EUR ir teikiama antrąjį 2009 m. pusmetį ⁽³⁾. Pagalbos schemoje numatyta neveikimo išlyga, taigi pagalba bus teikiama tik patvirtinus Komisijai.

2.5. PAGALBOS FORMA IR FINANSAVIMAS

- (14) Pagalbos gavėjai prašymą suteikti pagalbą turėjo pateikti Federalinei ūkio ir eksporto kontrolės žinybai (*Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle*). Konkrečios pagalbos sumos priklauso nuo atitinkamo prašymo teikėjo suvartoto elektros energijos kiekio. Pagalbos skyrimo kriterijus atitinka tik tiesiogiai gamybos procesui suvartota elektros energija. Aliuminio gamintojams būtų kompensuojamos tik elektrolizei suvartotos elektros energijos sąnaudos, vario ir cinko gamintojams – taip pat kitiems daug elektros energijos vartojantiems gamybos procesams (pavyzdžiui, elektrinėms krosnims). Cinko ir vario gamybos neįmanoma ir nebūtina skirstyti į pirminę ir antrinę, nes elektros energijos vartojimo intensyvumo skirtumai labai maži.

(*) Profesinė paslaptis.

⁽³⁾ Nurodyti skaičiai – tik preliminarus vertinimas. Faktinė suma priklausytų nuo pagalbos gavėjų suvartoto elektros energijos kiekio ir turimų biudžeto lėšų. Vokietija nurodė konkretesnę sumą – 47,2 mln. EUR.

- (15) Pagalba gavėjams būtų skiriama kaip tiesioginės subsidijos. Ji būtų finansuojama iš valstybės biudžeto ir teikiama kaip kompensacinės išmokos už sąnaudas, susijusias su CO₂, atsirandančias dėl atitinkamo per metus suvartoto elektros energijos kiekio, iš jo atėmus 1 GWh. Pagalba būtų apskaičiuojama pagal prašymo teikėjo per metus suvartotą elektros energijos kiekį (atėmus 1 GWh), jį dauginant iš tam tikros pagal pasektorius (aliuminis, varis, cinkas) nustatytos sumos už megavatvalandę.
- (16) Vokietija nurodė, kad šios sumos apskaičiuojamos pagal 19 EUR/MWh dydžio su CO₂ susijusias sąnaudas, motyvuodama tuo, kad tai atitinka maždaug 0,75 % vidutinių su CO₂ leidimais susijusių sąnaudų Sąjungoje antrąjį 2009 m. pusmetį, t. y. maždaug 24 EUR. Nuo šios sumos Vokietija atskaito 10 % kaip saugumo garantiją, taigi daugiausiai kompensuojama už aliuminį – 17 EUR/MWh. Kompensacijos už kitus metalus koeficientai mažesni: už cinką – 16 EUR/MWh, o už varį – 9 EUR/MWh. Tikslios pagalbos konkreitiems gavėjams sumos priklauso nuo jų antrąjį 2009 m. pusmetį suvartoto elektros energijos kiekio, nes pagalba apskaičiuojama pagal faktinį pagalbos gavėjo elektros energijos vartojimą ir nurodytą aliuminio, cinko ir vario gamybai reikalingos elektros energijos kainą už megavatvalandę.
- (17) Jei iki 2010 m. pabaigos gamyba būtų sustabdyta arba perkelta iš Vokietijos, atitinkama įmonė turėtų grąžinti visą iki tol gautą pagalbą.

3. SPRENDIMAS PRADĖTI PROCEDŪRĄ

- (18) Savo sprendime pradėti procedūrą Komisija išsakė abejonių dėl valstybės pagalbos suderinamumo su vidaus rinka ir paprašė visų suinteresuotųjų šalių pateikti savo pastabas dėl įvairių pagalbos aspektų.
- (19) Konstatavusi, kad, atrodo, netaikytinos jokios konkrečios Sąjungos sistemos ir direktyvos, Komisija išnagrinėjo tris argumentus, kuriuos pateikė Vokietija, remdamasi SESV 107 straipsnio 3 dalies b ir c punktais.
- (20) Pirma, Vokietija nurodė, kad pagalba spalvotųjų metalų sektoriui gali padėti atitaisyti didelius ekonomikos sutrikimus, kaip nustatyta SESV 107 straipsnio 3 dalies b punkte. Dėl šio aspekto Komisija išklė klausimą, ar spalvotųjų metalų kainų sumažėjimas 2008–2009 m. iš tikrųjų vertintinas kaip didelis ekonomikos sutrikimas ir ar spalvotųjų metalų gamintojai su naudotojų pramonės sektoriais susiję taip glaudžiai, kaip nurodė Vokietija ⁽⁴⁾.
- (21) Antra, Vokietija teigė, kad schema, apie kurią pranešta, yra pagalba, skirta tam tikros ekonominės veiklos rūšių arba tam tikrų ekonomikos sričių plėtrai skatinti, kaip nustatyta SESV 107 straipsnio 3 dalies c punkte, šiuo atveju tai yra Vokietijos aliuminio, cinko ir vario gamintojai. Pirmiausia Vokietija argumentavo tuo, kad netiesioginėse su CO₂ susijusiose sąnaudose, kurios įtraukiamos į elektros energijos kainas, slypi pavojus, jog spalvotųjų metalų gamintojai Vokietijoje sumažins gamybos pajėgumus ir gal netgi perkels gamybą į ne Sąjungos šalis, o tai nulems anglies dioksido nutekėjimą.
- (22) Tačiau Komisija išsakė abejonių dėl įvairių šių argumentų aspektų:
- neaišku, ar pagalba būtina ir tinkama, nes, remiantis Vokietijos pateiktais duomenimis, negalima konstatuoti buvus anglies dioksido nutekėjimo pavojų. Visų pirma Komisija neturi informacijos apie pagalbos gavėjų patirtas sąnaudas. Be to, matyti, kad nagrinėjamu laikotarpiu kai kurie pagalbos gavėjai uždirbo pelno, todėl negalima išvelgti iš tikrųjų buvus spaudimą perkelti gamybą. Taip pat nebuvo konstatuota buvus realų gamybos perkėlimo į ne Sąjungos arba EEE šalis pavojų ⁽⁵⁾;
 - taip pat tebėra neaišku, ar pagalba, kurią teikti numatyta tik antrąjį 2009 m. pusmetį, turėtų tokį skatinamąjį poveikį, dėl kurio pagalbos gavėjai gamybą tęstų Vokietijoje ⁽⁶⁾;
 - Komisija klė klausimą ir dėl schemos proporcingumo, nes Vokietija nepateikė pakankamų įrodymų, kad negalima per didelė kompensacija ⁽⁷⁾;

⁽⁴⁾ OL C 111, 2011 4 9, p. 22, 92 ir paskesnės konstatuojamosios dalys.

⁽⁵⁾ OL C 111, 2011 4 9, p. 22, 51 ir paskesnės konstatuojamosios dalys.

⁽⁶⁾ OL C 111, 2011 4 9, p. 22, 69 konstatuojamoji dalis.

⁽⁷⁾ OL C 111, 2011 4 9, p. 22, 71 ir paskesnės konstatuojamosios dalys.

— Komisija taip pat turėjo abejonų dėl interesų, kuriems schema darys poveikį, pusiausvyros, nes neatmestina, kad dėl pagalbos bus labai iškreipiama konkurencija ir tai bus nenaudinga visų pirma kitų Sąjungos ir (arba) EEE valstybių narių spalvotųjų metalų gamintojams, ypač tuomet, kai jie turi natūralų gamybos vietos teikiamą pranašumą – pigesnę elektros energiją ⁽⁸⁾.

- (23) Antrajame argumente Vokietija teigė, kad schema yra pagalba, skirta tam tikros ekonominės veiklos rūšių arba tam tikrų ekonomikos sričių plėtrai skatinti, kaip nustatyta SESV 107 straipsnio 3 dalies c punkte, ir ja siekiama išvengti darbo vietų praradimo spalvotųjų metalų ir naudotojų pramonės sektoriuose. Komisija visų pirma abejojo, ar siekį išvengti darbo vietų praradimo galima laikyti visuotinės svarbos tikslu, ar naudotojų pramonės sektoriams iš tikrųjų daromas toks didelis poveikis ir ar valstybės pagalba yra tinkama priemonė šiam tikslui pasiekti ⁽⁹⁾.

4. TREČIŲJŲ ŠALIŲ IR SUINTERESUOTŲJŲ ŠALIŲ PASTABOS

- (24) 2011 m. gegužės 3–13 d. Komisija gavo 12 šalių pastabas:

— iš jų šeši buvo spalvotųjų metalų gamintojai, kurie pateikė prašymą suteikti pagalbą ([...], [...], [...], [...]) ir [...] arba turėjo patronuojamąją bendrovę, kuri buvo galima pagalbos gavėja ([...]). [...], [...] ir [...] yra aliuminio gamintojai. [...] gamina varį, [...] – cinką;

— pastabas taip pat pateikė penkios verslo asociacijos, trys iš jų yra chemijos pramonės atstovės Vokietijos lygmeniu: *Verband der chemischen Industrie* (VCI, Chemijos pramonės asociacija), *Verband der Industriellen Energie- und Kraftwirtschaft* (VIK, Pramonės energetikos asociacija) ir *Wirtschaftsvereinigung Metalle* (WVM, Ekonominė metalų asociacija), dvi – metalo pramonės atstovės ES lygmeniu: *Euroalliances* ir *Eurométaux*;

— pastabos gautos ir iš vienos Vokietijos profesinės sąjungos – *Industriegewerkschaft Bergbau, Chemie, Energie* (IG BCE, Kasybos, chemijos ir energetikos profesinė sąjunga).

- (25) Visos suinteresuotosios šalys apskritai pritarė pagalbos priemonei ⁽¹⁰⁾. Jos aiškino, kad anglies dioksido nutekėjimo pavojus jau pripažintas Sąjungos teisės aktuose, todėl nėra būtinybės dar kartą tai įrodyti. Jei įrodymas ir būtų reikalingas, tokio pavojaus spalvotųjų metalų pramonei buvimą esą galima laikyti realiu, nes šis sektorius pasaulinėje rinkoje veikia prisitaikdamas prie kainų, o elektros energijos tiekėjai su CO₂ susijusias sąnaudas į kainas įtraukė dar prieš 2013 m. (t. y. prieš pradėdami taikyti Tam tikrų valstybės pagalbos priemonių, susijusių su šiltnamio efektą sukeliančių dujų apyvartinių taršos leidimų prekybos sistema po 2012 m., gaires, toliau – ATLPS gairės).

- (26) Suinteresuotosios šalys taip pat išsakė nuomonę, kad pagalba turi skatinamąjį poveikį, nes vien paskelbimas apie šią schemą kai kuriuos gamintojus paskatino tęsti gamybą. Galiausiai jos tvirtai konstatavo, kad pagalba neiškreipia konkurencijos, o kaip tik panaikina didelį su ATLPS sietiną konkurencijos iškreipimą, palyginti su ne Sąjungos ir (arba) EEE šalių gamintojais. Siekdami pagrįsti šį teiginį, kai kurie galimi pagalbos gavėjai ir viena verslo asociacija nurodė, kad elektros energijos kainos Sąjungoje tampa panašios, taigi gamyba būtų perkeliama ne Sąjungoje, o už Sąjungos ribų. O kai kurios suinteresuotosios šalys, pavyzdžiui, Vokietijos profesinė sąjunga, atrodo, mano, kad netiesioginės su ATLPS susijusios sąnaudos Vokietijos gamintojams daro didesnę poveikį negu kitų Sąjungos valstybių narių, kuriuose kainos išlaikomos mažos ilgalaikėmis sutartimis, gamintojams.

5. VOKIETIJOS PASTABOS

- (27) Savo pastabose dėl spendimo pradėti procedūrą Vokietija dar kartą patvirtino savo nuomonę, kad pagalbos schema suderinama su vidaus rinka. Abu schemas motyvus – finansų ir ekonominę krizę bei kompensaciją sektoriams ir pasektoriams, kuriuose kyla anglies dioksido nutekėjimo pavojus, – Sąjunga turinti pripažinti veiksniais, į kuriuos reikia atsižvelgti vykdant valstybės pagalbos kontrolę.

⁽⁸⁾ OLC 111, 2011 4 9, p. 22, 75 konstatuojamoji dalis.

⁽⁹⁾ OLC 111, 2011 4 9, p. 22, 76 ir paskesnės konstatuojamosios dalys.

⁽¹⁰⁾ Tačiau kai kurios suinteresuotosios šalys išsakė platesnę nuomonę ir pritarė tam, kad parama būtų ilgalaikė. Jos pateikė konkretesnių rekomendacijų, kaip ši parama turėtų būti organizuojama (tuo metu dar rengtomis) ATLPS gairėmis. Šiuo metu ATLPS gairės jau priimtos (OL C 158, 2012 6 5, p. 4).

- (28) Pirmiausia Vokietija pakartojo, kad į 2009 m. pagalbos gavėjams kilusį anglies dioksido nutekėjimo pavojų jau atsižvelgta esamuose Sąjungos teisės aktuose, pirmiausia Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2009/29/EB⁽¹¹⁾ ir Komisijos sprendime 2010/2/ES⁽¹²⁾, ir kad Vokietija bet kuriuo atveju jau pateikė pakankamų šio pavojaus įrodymų. Tai esą įrodo ir tai, kad pastaruoju metu buvo uždarytos kai kurios įmonės Vokietijoje ir Jungtinėje Karalystėje. Be to, Vokietija pagalbos schemą laiko tinkama priemone išvengti anglies dioksido nutekėjimo, nes Komisijos sprendime pradėti procedūrą nuodytos alternatyvos esančios ne tokios veiksmingos.
- (29) Vokietija taip pat tebesilaikė nuomonės, kad pagalba yra proporcinga, visų pirma atsižvelgiant į trumpą – šešių mėnesių – jos teikimo trukmę. Vokietija sutiko, kad, įgyvendinant priemonę, neatmestina per didelė kompensacija, tačiau nurodė, jog dėl to numatytas 10 % atskaitymas kaip saugumo garantija ir pagalbos gavėjo dalis (netiesioginių suvartotos 1 GWh sąnaudų dydžio). Be to, Vokietija pareiškė esanti pasiruošusi pagal atitinkamą Komisijos pasiūlymą iš dalies pakeisti pagalbos sumų apskaičiavimo metodą. Galiausiai Vokietija nurodė 2008 m. vasario 22 d. Komisijos komunikatą Tarybai ir Europos Parlamentui dėl metalo pramonės konkurencingumo – ES ekonomikos augimo ir darbo vietų kūrimo strategijos dalis ir 2010 m. spalio 28 d. Komisijos komunikatą Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „Integruota globalizacijos eros pramonės politika. Didžiausias dėmesys – konkurencingumui ir tvarumui“, kuriuose Komisija pabrėžė, kaip svarbu apskritai išlaikyti metalo pramonės ir daug energijos suvartojančių sektorių konkurencingumą⁽¹³⁾.
- (30) Atsakydama į suinteresuotųjų šalių pastabas, Vokietija pabrėžė, kad nė viena jų neišsakė nuogastavimų dėl galimo konkurencijos iškreipimo vidaus rinkoje, o visos, visų pirma verslo asociacijos, kurios yra galimos pagalbos gavėjų konkurentės nacionaliniu ir ES lygmenimis, pritarė priemonei. Suinteresuotosios šalys taip pat esą pateikė papildomos informacijos ir argumentų, kurie patvirtina, kad antrąjį 2009 m. pusmetį spalvotųjų metalų pramonės sektoriuje buvo kilęs anglies dioksido nutekėjimo pavojus.

6. VERTINIMAS PAGALBOS TEISĖS POŽIŪRIU

- (31) Komisija siūlomą priemonę išnagrinėjo remdamasi SESV 107 ir paskesniais straipsniais bei EEE susitarimo 61 ir paskesniais straipsniais⁽¹⁴⁾. Apsvarsčiusi Vokietijos ir kitų suinteresuotųjų šalių argumentus, Komisija daro išvadą, kad, atsižvelgiant į tolesnius paaiškinimus, jos sprendime pradėti procedūrą pateiktas schemas, apie kurias pranešta, vertinimas nekinta, nes nebuvo nurodyta jokių naujų aspektų, dėl kurių jį būtų galima pakeisti.

6.1. VALSTYBĖS PAGALBOS BUVIMAS

- (32) Priemonė yra valstybės pagalba pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, jei ji tenkina šias keturias sąlygas: pirma, priemonė gavėjams suteikiamas pranašumas, antra, priemonė finansuojama valstybės arba iš valstybinių išteklių, trečia, priemonė palaikomos tam tikros įmonės arba tam tikrų prekių gamyba ir tas palaikymas yra atrankinis, ketvirta, priemonė gali daryti įtaką valstybių narių tarpusavio prekybai ir iškreipti konkurenciją vidaus rinkoje.
- (33) Kaip Komisija paaiškino savo sprendime pradėti procedūrą, pagalbos schema tenkina visas šias sąlygas⁽¹⁵⁾. Pagalba teikiama iš valstybinių išteklių, nes ji finansuojama iš valstybės biudžeto. Ja gavėjams suteikiamas pranašumas, nes sumažinama našta, „kuri įprastai tenka įmonei“⁽¹⁶⁾ (t. y. elektros energijos sąnaudos). Priemonė yra atrankinė, nes teikiama tik pagalbos gavėjams pirmiau nustatytuose sektoriuose (aliuminio, vario ir cinko), o šiuose sektoriuose – tik dideliems galutiniams elektros energijos vartotojams (suvartojantiems daugiau kaip 10 GWh per metus). Ji gali daryti įtaką valstybių narių tarpusavio prekybai ir iškreipti konkurenciją, nes gavėjai veikia ekonomikos sektoriuje, kuriame Sąjungoje vyksta konkurencija. Neatsižvelgiant į tai, ar tarp valstybių narių

⁽¹¹⁾ 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/29/EB, iš dalies keičianti Direktyvą 2003/87/EB, siekiant patobulinti ir išplėsti Bendrijos šiltnamio efektą sukeliančių dujų apyvartinių taršos leidimų prekybos sistemą (OL L 140, 2009 6 5, p. 63).

⁽¹²⁾ 2009 m. gruodžio 24 d. Komisijos sprendimas 2010/2/ES, kuriuo pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2003/87/EB nustatomas sektorių ir jų pošakių, kuriems būdinga didelė anglies dioksido nutekėjimo rizika, sąrašas (2010/2/ES) (OL L 1, 2010 1 5, p. 10).

⁽¹³⁾ COM(2008) 108 galutinis ir COM(2010) 614 galutinis.

⁽¹⁴⁾ Šiame sprendime pateiktas vertinimas grindžiamas SESV ir EEE susitarimu, tačiau dėl paprastumo teikiamos nuorodos tik į SESV nuostatas.

⁽¹⁵⁾ OL C 111, 2011 4 9, p. 22, 29 ir paskesnės konstatuojamosios dalys.

⁽¹⁶⁾ 1994 m. kovo 15 d. Sprendimo *Banco Exterior de España/Ayuntamiento de Valencia*, C-387/92 (1994), Rink. p. I-877, 12 ir 13 punktai.

iš tikrųjų vyksta prekyba tam tikrais spalvotaisiais metalais, Sąjungos gamintojai konkuruoja tarpusavyje pasaulinėje rinkoje ir dėl vienam iš jų suteikto pranašumo gali sumažėti kitų apyvarta arba jiems gali tapti sunkiau ją padidinti.

- (34) Todėl priemonė, apie kurią pranešta, yra valstybės pagalba pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį. Vokietija ir suinteresuotosios šalys to neneigia.

6.2. PAGALBOS TEISĖTUMAS

- (35) Schemos, apie kurią pranešta, taikymo įstatymo projekte nustatyta, kad pagalbos lėšos bus išmokamos tik ją patvirtinus Europos Komisijai. Pranešdama apie pagalbos priemonę prieš jos įgyvendinimą Vokietija įvykdė savo pareigą pagal SESV 108 straipsnio 3 dalį.

6.3. PAGALBOS SUDERINAMUMAS SU VIDAUS RINKA

- (36) Kadangi priemonė yra valstybės pagalba, Komisija turi iširti, ar ji suderinama su vidaus rinka. Nukrypstant nuo SESV 107 straipsnio 1 dalyje įtvirtinto bendrojo draudimo teikti pagalbą, pagalba gali būti laikoma suderinama su vidaus rinka, jei ji patenka į vieną iš 107 straipsnio 3 dalyje nurodytų kategorijų.
- (37) Vokietija schemą laiko su vidaus rinka suderinama pagalba, ji nurodė, kad pagalbos schema turėtų padėti atitaisyti didelius ekonomikos sutrikimus, kaip nustatyta SESV 107 straipsnio 3 dalies b punkte.
- (38) Vokietija taip pat argumentuoja, kad pagalba suderinama su vidaus rinka pagal SESV 107 straipsnio 3 dalies c punktą, nes priemone siekiama skatinti tam tikros ekonominės veiklos rūšių arba tam tikrų ekonomikos sričių plėtrą.
- (39) Komisija pagalbos byloje pagal SESV 107 straipsnio 3 dalį⁽¹⁷⁾ iš esmės turi plačią diskreciją, ji paskelbė atitinkamas gaires ir komunikatus, kuriuose nustatyti kriterijai, pagal kuriuos tam tikrų rūšių pagalba gali būti laikoma suderinama su vidaus rinka. Pagal nusistovėjusią teismų praktiką Komisija privalo laikytis savo paskelbtų gairių ir komunikatų, susijusių su pagalbos kontrole, jei jie nenukrypsta nuo SESV nuostatų ir yra pripažinti valstybių narių⁽¹⁸⁾.
- (40) Pirmiausia reikia pažymėti, kad valstybės pagalba, kurią Vokietija norėtų suteikti spalvotųjų metalų gamintojams, gali būti kvalifikuojama kaip veiklos pagalba, taigi kaip „pagalba, skirta įmonės išlaidoms, kurių ji paprastai būtų turėjusi patirti savo kasdienėje valdymo ar įprastoje veikloje, padengti“⁽¹⁹⁾. Teisingumo Teismo nuomone, tokia pagalba prekybos sąlygas trikdo taip, kad tai „prieštarauja bendram interesui“⁽²⁰⁾, ir iš esmės negali būti laikoma suderinama su vidaus rinka.
- (41) Tačiau aiškiai apibūdintose situacijose išimties tvarka veiklos pagalba gali būti teikiama. Todėl Komisija ištirs, ar siūloma priemonė suderinama su vidaus rinka. Pirmiausia reikia iširti, ar pagalba, apie kurią pranešta, patenka į vienos ar kelių gairių arba vieno ar kelių komunikatų taikymo sritį. Jei taip, Komisija, naudodamasi savo diskrecija pagal SESV 107 straipsnio 3 dalį, privalės laikytis atitinkamų gairių arba komunikatų. Jei ne, Komisija turės išsiaiškinti, ar pagalbą galima laikyti suderinama su vidaus rinka tiesiogiai pagal SESV 107 straipsnio 3 dalies b punktą ir (arba) c punktą.

6.3.1. Konkrečios gairės, sistemos ir reglamentai

- (42) Komisija jau savo sprendime pradėti procedūrą atmetė kai kurių gairių taikymą, pavyzdžiui, Bendrijos gairių dėl valstybės pagalbos sunkumus patiriančioms įmonėms sanuoti ir restruktūrizuoti⁽²¹⁾, kurios taikomos sunkumų

⁽¹⁷⁾ 1990 m. kovo 21 d. Sprendimo *Belgija/Komisija*, C-142/87 (1990), Rink. p. I-959, 56 punktas ir 1996 m. liepos 11 d. Sprendimo *SFEI ir kiti/Komisija*, C-39/94 (1996), Rink. p. I-3547, 36 punktas.

⁽¹⁸⁾ 1993 m. kovo 24 d. Sprendimo *CIRFS ir kiti/Komisija*, C-313/90 (1993), Rink. p. I-1125, 36 punktas; 1996 m. spalio 15 d. Sprendimo *IJssel-Vliet/Minister van Economische Zaken*, C-311/94 (1996), Rink. p. I-5023, 43 punktas; 2002 m. spalio 26 d. Sprendimo *Ispanija/Komisija*, C-351/98 (2002), Rink. p. I-8031, 53 punktas.

⁽¹⁹⁾ 1995 m. birželio 8 d. Sprendimo *Siemens/Komisija*, T-459/93 (1995), Rink. p. II-1675, 48 punktas.

⁽²⁰⁾ 1990 m. lapkričio 6 d. Sprendimo *Italija/Komisija*, C-86/89 (1990), Rink. p. I-3891, 18 punktas.

⁽²¹⁾ OL C 244, 2004 10 1, p. 2. Šių gairių taikymas pratestas naujesniu komunikatu (OL C 296, 2012 10 2, p. 3).

patiriančioms įmonėms, visų pirma toms, prieš kurias, remiantis nacionalinės teisės aktuose nustatytais kriterijais, gali būti pradėta vykdyti kolektyvinė nemokumo procedūra. Tačiau pagalbos schemeje, apie kurią pranešė Vokietija, aiškiai nustatyta, kad įmonėms, prieš kurias prašoma pradėti nemokumo procedūrą arba ji jau pradėta, pagalba negali būti teikiama ⁽²²⁾, ir iš Vokietijos pateiktų duomenų nematyti, kad sunkumų patiriančios įmonės, kaip nustatyta šiose gairėse, kaip nors kitaip galėtų tapti priemonės gavėjomis.

- (43) Komisija atmetė ir Komisijos reglamento (EB) Nr. 800/2008 ⁽²³⁾, taikymą. Reglamente (EB) Nr. 800/2008 numatytos bendrosios tam tikrų rūšių investicinės pagalbos ir pagalbos užimtumui nuostatos, tačiau schemai, apie kurią pranešta, netaikytina nė viena iš šio reglamento nukrypti leidžiančių nuostatų ⁽²⁴⁾.
- (44) Dėl Valstybės pagalbos aplinkos apsaugai Bendrijos gairių ⁽²⁵⁾ Komisija manė, kad nė viena šių gairių nuostata nesusijusi su anglies dioksido nutekėjimu. Todėl šios gairės neapima galimybės, kad valstybė narė pagalbą teiktų siekdama išvengti anglies dioksido nutekėjimo ⁽²⁶⁾.
- (45) Komisija taip pat manė, kad pagalbos schema nepatenka į Bendrijos laikinosios valstybės pagalbos priemonių sistemos siekiant padidinti galimybes gauti finansavimą dabartinės finansų ir ekonomikos krizės sąlygomis (toliau – Laikinoji sistema) ⁽²⁷⁾ taikymo sritį, šia Laikinoja sistema, be kita ko, siekiama „nesuvaržyti bankų skolinimo bendrovėms – taip užtikrinti, kad ir toliau išliks galimybė gauti finansavimą“. Tokią išvadą Komisija padarė dėl to, kad, kaip pripažino pati Vokietija ⁽²⁸⁾, priemone nesiekiami palengvinti galimybių galimiems gavėjams gauti finansavimo lėšų.
- (46) 2007–2013 m. nacionalinės regioninės pagalbos teikimo gairių ⁽²⁹⁾ klausimu Komisija manė, kad priemonė šiuo metu nepatenka į šių gairių taikymo sritį ⁽³⁰⁾. Iš priemonės, apie kurią pranešta, tikslo esą aiškiai matyti, jog ja nesiekiami įveikti regionams, kuriuose yra pagalbos gavėjų buveinės, būdingus sunkumus (kaip antai labai žemas gyvenimo lygis arba mažas gyventojų tankis).
- (47) Kadangi nei Vokietija, nei kitos suinteresuotosios šalys nepateikė papildomos informacijos dėl galimo Reglamento (EB) Nr. 800/2008, Valstybės pagalbos aplinkos apsaugai Bendrijos gairių, Laikinosios sistemos arba 2007–2013 m. nacionalinės regioninės pagalbos teikimo gairių taikymo, Komisija nemato priežasties nukrypti nuo savo pirminio vertinimo.
- (48) Po to, kai buvo priimtas sprendimas pradėti procedūrą, Komisija paskelbė ATLPS gaires ⁽³¹⁾. Šių gairių 3.1 skirsnyje nustatytos sąlygos, kuriomis valstybės narės gali suteikti valstybės pagalbą su ATLPS susijusioms sąnaudoms, kurios įtrauktos į elektros energijos kainas („netiesioginės su ATLPS susijusios sąnaudos“), iš dalies kompensuoti. Gairių taikymo sritis jų 6 punkte apibrėžta taip: „Kadangi Direktyvos 2009/29/EB nuostatos bus taikomos nuo 2013 m. sausio 1 d., valstybės pagalba su šia direktyva susijusiai naštai sumažinti iki šios dienos negali būti laikoma būtina. Todėl priemonės, kurioms taikomos šios gairės, galima leisti taikyti tik 2013 m. sausio 1 d. ir vėliau patirtoms išlaidoms kompensuoti <...>“. Gairės taikomos tik trečiuoju ES šiltnamio efektą sukeliančių dujų apyvartinių taršos leidimų prekybos sistemos laikotarpiu (toliau – trečiasis ATLPS laikotarpis), kuris prasidėjo 2013 m., nes, pirma, Komisija neturėjo aiškių įrodymų, jog anglies dioksido nutekėjimas vyko dar prieš šį laikotarpį, ir, antra, remiantis sukaupta informacija ir atliktais tyrimais, buvo galima manyti, kad, sumažinus didžiausių apyvartinių taršos leidimų skaičių ir vis mažiau jų skiriant nemokamai, o daugiau parduodant aukcionuose, toks pavojus gali tapti realus.
- (49) Todėl Komisija daro išvadą, kad priemonė nepatenka į jokių gairių taikymo sritį.

6.3.2. SESV 107 straipsnio 3 dalies b punktas

- (50) Pagal SESV 107 straipsnio 3 dalies b punktą Komisija gali laikyti pagalbą suderinama su vidaus rinka, jei ji skirta „kurios nors valstybės narės ekonomikos dideliems sutrikimams atitaisti“. Didelis valstybės narės ekonomikos sutrikimas

⁽²²⁾ OL C 111, 2011 4 9, p. 22, 36 konstatuojamoji dalis.

⁽²³⁾ 2008 m. rugpjūčio 6 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 800/2008, skelbiantis tam tikrų rūšių pagalbą suderinama su bendrąja rinka taikant Sutarties 87 ir 88 straipsnius (Bendrasis bendrosios išimties reglamentas) (OL L 214, 2008 8 9, p. 3).

⁽²⁴⁾ OL C 111, 2011 4 9, p. 22, 39 konstatuojamoji dalis.

⁽²⁵⁾ OL C 82, 2008 4 1, p. 1.

⁽²⁶⁾ OL C 111, 2011 4 9, p. 22, 41 ir paskesnės konstatuojamosios dalys.

⁽²⁷⁾ OL C 83, 2009 4 7, p. 1.

⁽²⁸⁾ OL C 111, 2011 4 9, p. 22, 40 konstatuojamoji dalis.

⁽²⁹⁾ OL C 54, 2006 3 4, p. 13.

⁽³⁰⁾ OL C 111, 2011 4 9, p. 22, 37 ir paskesnės konstatuojamosios dalys.

⁽³¹⁾ Žr. 10 išnašą.

yra bet koks sutrikimas, dėl kurio atsiranda didelių ekonominių ir socialinių sunkumų ir kuris daro poveikį visai tos valstybės narės ekonomikai, o ne tik kurio nors jos regiono ar kai kurių vietovių. Nuostata aiškintina siaurai, nes ja nustatyta išimtis ⁽³²⁾.

- (51) Vokietija teigė, kad dėl 2008 m. ekonomikos krizės sumažėjo pasaulinės spalvotųjų metalų kainos Londono metalų biržoje (LMB), o elektros energijos kainos, visų pirma dėl ATLPS, pramonės sektoriuje išliko didelės. Todėl spalvotųjų metalų gamintojai esą prisitaiko prie kainų tuo aspektu, kad jie neturi jokios galimybės daryti įtakos kainoms LMB arba didesnes gamybos sąnaudas įtraukti į kainas savo klientams. Dėl šio sektoriaus ir naudotojų pramonės sektorių (visų pirma automobilių pramonės ir elektronikos sektoriaus) glaudaus bendradarbiavimo ir tarpusavio priklausomybės pajėgumų sumažinimas arba netgi gamybos perkėlimas esą turėtų didžiulių pasekmių kitiems ekonomikos sektoriams. Vokietija išvelgia krizės nulemtą negrįžtamo ištisų vertės grandinių praradimo pavojų.
- (52) Kitos suinteresuotosios šalys pritarė Vokietijos svarstymams ir išpėjo dėl spalvotųjų metalų gamybos pajėgumų praradimo. Pavyzdžiui, [...] nurodo sunkumus, kurių ES pramonės sektorius patiria apsirūpindamas retųjų žemių metalais iš Kinijos, ir pažymi, kad naudotojų pramonės sektoriams, kuriems reikalingi spalvotieji metalai, ko gero gresia panašūs sunkumai, jei Sąjungoje nebus išlaikyti gamybos pajėgumai. Kai kurios suinteresuotosios šalys, pavyzdžiui, [...], taip pat atkreipė dėmesį į glaudų spalvotųjų metalų gamintojų ir jų naudotojų pramonės sektorių klientų bendradarbiavimą kuriant naujus gaminius ir skatinant inovacijas. Jos nuogaštuoja, kad šis inovacijų potencialas gali būti negrįžtamai prarastas, jei spalvotųjų metalų gamyba nebus remiama.
- (53) 2009 m. Komisija priėmė Laikinąją sistemą ⁽³³⁾. Kaip jau pažymėta 45 konstatuojamojoje dalyje, Komisija, priimdama šią sistemą, pripažino, jog finansų krizė buvo didelis valstybių narių ekonomikos sutrikimas, kuris pasireiškė tiek tiesiogine krizės įtaka bankų sektoriui, tiek netiesioginiu jos poveikiu realiajai ekonomikai tuo aspektu, kad įmonės patyrė sunkumų prieinamomis kainomis gauti finansavimo lėšų. Tačiau tai nėra tas sutrikimas, kurį Vokietija norėjo atitaisyti nagrinėjama schema.
- (54) Dėl klausimo, ar ekonominė spalvotųjų metalų gamintojų padėtis antrąjį 2009 m. pusmetį laikytina dideliu sutrikimu pagal SESV 107 straipsnio 3 dalies b punktą, per oficialią tyrimo procedūrą negauta jokių tokio sutrikimo buvimo įrodymų. Komisija mano, kad SESV 107 straipsnio 3 dalies b punkto nuostata aiškintina siaurai ir būtent taip, kad sutrikimai turėtų būti didelio masto ir apimti daugelį ekonomikos sektorių arba tuos sektorius, kurių veikimas dėl jų sisteminės svarbos visai ekonomikai ypač svarbus. Šiuo klausimu Europos Sąjungos Bendrasis Teismas nusprendė, kad sutrikimas turi turėti įtakos visai tos valstybės narės ekonomikai – ne tik vieno iš regionų arba teritorijos dalies ekonomikai ⁽³⁴⁾. Todėl Komisija nusprendė, kad pagalba, kurios tikslas „pašalinti vienintelio pagalbos gavėjo [...], o ne visos ekonomikos šakos sunkumus“, neatitaiso didelių ekonomikos sutrikimų ⁽³⁵⁾. Iš šios teismų praktikos matyti, kad pagal SESV 107 straipsnio 3 dalies b punktą sutrikimas turi būti tam tikro masto. Kol kas nepateikta įrodymų, kad didelė dalis Vokietijos ekonomikos būtų apimta didelio sutrikimo. Be to, neaišku, kaip turėtų būti atitaisomas didelis valstybės narės ekonomikos sutrikimas, jei valstybės pagalbą ketinama suteikti tik 11 gavėjų.
- (55) Argumentui, kad spalvotųjų metalų gamybos mažėjimas Vokietijoje turėtų didžiulių pasekmių naudotojų pramonės sektoriams, tam tikru mastu prieštarauja kitų suinteresuotųjų šalių teiginys: vienas spalvotųjų metalų gamintojas atkreipė dėmesį į prekybos spalvotųjų metalų gamybos sektoriuje intensyvumą Vokietijoje ir ES ir pabrėžė, kad kol kas ES gamintojai gali naudotis pirkėjų artumo pranašumu, kurio neturi jų užjūrio konkurentai. Pastarieji, norėdami savo gaminius tiekti ES rinkai, turi prisiimti investicijų į sandėliavimą išlaidas, o ES įmonės dėl geografinio savo klientų gamyklų artumo gali gaminti pagal užsakymą. Tačiau šį argumentą pateikęs gamintojas nerimavo, kad šio pranašumo tuoj gali nebelikti, nes elektros energijos sąnaudos didėja, o į kainas klientams įtraukiama palyginti nedidelė papildomų sąnaudų dalis. Jei elektros energijos sąnaudos ES iš tikrųjų toliau didės, klientai esą gali būti vis labiau suinteresuoti spalvotuosius metalus pirkti ne iš Sąjungos, o iš trečiųjų šalių gamintojų (šie savo gaminius transportuoti į ES ir čia juos sandėliuoti). Remiantis šia nuomone, naudotojų

⁽³²⁾ 1999 m. gruodžio 15 d. Sprendimo *Freistaat Sachsen ir Volkswagen AG/Komisija*, sujungtos bylos T-132/96 ir T-143/96 (1999), Rink. p. II-3663, 167 punktas; 2003 m. rugsėjo 30 d. Sprendimo *Vokietija/Komisija*, C-301/96 (2003), Rink. p. I-9919, 106 punktas.

⁽³³⁾ Žr. 27 išnašą.

⁽³⁴⁾ 1999 m. gruodžio 15 d. Sprendimo *Freistaat Sachsen ir Volkswagen AG/Komisija*, sujungtos bylos T-132/96 ir T-143/96 (1999), Rink. p. II-3663, 167 punktas.

⁽³⁵⁾ Sprendimas NN 25/2008 (ex CP 15/2008) *WestLB rizikos garantija*, Vokietija (http://ec.europa.eu/competition/state_aid/cases/225266/225266_1154234_37_2.pdf, 41 konstatuojamoji dalis).

pramonės sektoriai reikalingus gaminius iš esmės galėtų pirkti pasaulinėje rinkoje ir jiems negrėstų išlikimo pavojus. Vien iš pradinės grandies gamintojų galimybės perkelti gamybą matyti, kad naudotojų pramonės sektoriai gali laisvai pirkti ir ne Vokietijos tiekėjų gaminius.

- (56) Vis dėlto Vokietija nepateikė pakankamų įrodymų, iš kurių būtų galima daryti išvadą, kad ekonominiai trijų nagrinėjamų sektorių sunkumai būtų tokio masto arba kad susijusiems sektoriams darytų tokią įtaką, jog nagrinėjama padėtis būtų didelis valstybės narės ekonomikos sutrikimas, kaip nustatyta SESV 107 straipsnio 3 dalies b punkte.

6.3.3. SESV 107 straipsnio 3 dalies c punktas

- (57) SESV 107 straipsnio 3 dalies c punkte nustatyta, kad „pagalba, skirta tam tikros ekonominės veiklos rūšių arba tam tikrų ekonomikos sričių plėtrai skatinti, jei ji netrikdo prekybos sąlygų taip, kad prieštarautų bendram interesui“ gali būti laikoma suderinama su vidaus rinka. Pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką Komisija gali laikyti valstybės pagalbą suderinama su vidaus rinka, jei pagalba siekiama visuotinės svarbos tikslo⁽³⁶⁾, ji yra būtina šiam tikslui pasiekti⁽³⁷⁾ ir netrikdo prekybos sąlygų taip, kad tai prieštarautų bendram interesui.

- (58) Pagal nusistovėjusią Komisijos praktiką⁽³⁸⁾ priemonės gali būti laikomos suderinamomis su vidaus rinka remiantis tiesiogiai SESV 107 straipsnio 3 dalies c punktu, jei jos yra būtinos ir tinkamos ir teigiamas indėlis į visuotinės svarbos tikslo siekimą nusveria neigiamas pasekmes prekybai ir konkurencijai. Todėl Komisija mano, kad reikėtų atsakyti į šiuos klausimus:

1. Ar planuojama pagalbos priemone siekiama aiškiai nustatyto visuotinės svarbos tikslo?
2. Ar pagalbos priemonė tinkama visuotinės svarbos tikslui pasiekti? Visų pirma:
 - a) Ar pagalbos priemonė yra tinkama ir būtina, t. y. ar yra kitų, tinkamesnių priemonių?
 - b) Ar pagalbos priemonė turi skatinamąjį poveikį, t. y. ar ji keičia įmonių elgesį?
 - c) Ar pagalba proporcinga, t. y. ar tokį patį elgesio pokytį būtų galima pasiekti ir su mažesne pagalba?
3. Ar konkurencijos iškreipimo ir poveikio prekybai mastas yra ribotas, t. y. ar bendra pusiausvyra yra teigiama?

- (59) Siekdama pagrįsti pagalbos suderinamumą su vidaus rinka pagal SESV 107 straipsnio 3 dalies c punktą, Vokietija pateikė du argumentus. Pirma, ji aiškino, kad pagalba būtina siekiant išvengti gamyklų uždarymo Vokietijoje dėl gamybos perkėlimo į trečiąsias šalis, kurios nedalyvauja ATLPS ir nepatiria palygintinų su CO₂ susijusių sąnaudų (siekis išvengti anglies dioksido nutekėjimo). Antra, Vokietija teigė, kad pagalba būtina siekiant išvengti gamybos perkėlimo į trečiąsias šalis, nes tai turėtų neigiamą poveikį tiek pramonės struktūrai, tiek užimtumui (siekis išvengti darbo vietų praradimo).

6.3.3.1. Siekis išvengti anglies dioksido nutekėjimo

Visuotinės svarbos tikslas

- (60) Aplinkos apsauga yra pripažintas visuotinės svarbos tikslas. Kadangi Sąjungos aplinkos apsaugos srities teisės aktai gali nulemti anglies dioksido nutekėjimą kitose pasaulio dalyse, kur jis vis tiek kels pavojų aplinkai, siekis išvengti tokio anglies dioksido nutekėjimo gali būti laikomas apsaugos aplinkos intereso dalimi. Tai aiškiai nurodyta Sąjungos teisės aktuose, visų pirma Direktyvoje 2009/29/EB⁽³⁹⁾, kurios 27 konstatuojamojoje dalyje nustatyta:

„Valstybės narės gali laikytis nuomonės, kad būtina laikinai kompensuoti kai kuriuos įrenginius, kuriems, kaip nustatyta, gresia didelė anglies dioksido nutekėjimo rizika, t. y. sąnaudas, susijusias su šiltnamio efektą sukeliančiomis dujų emisijomis, dėl kurių kylančioms sąnaudoms įtakos turėjo elektros kainos. Tokia parama turėtų būti suteikiama tik kai tai būtina, ji turėtų būti proporcinga ir turėtų būti užtikrinama, kad Bendrijos sistema toliau skatintų tausoti energiją ir pereiti nuo „pilkosios“ prie „žaliosios“ elektros energijos.“

⁽³⁶⁾ 2009 m. sausio 14 d. Sprendimo *Kronoply/Komisija*, T-162/06 (2009), Rink. p. II-1, visų pirma 65, 66, 74 ir 75 punktai.

⁽³⁷⁾ Plg. 2001 m. birželio 7 d. Sprendimo *Agrana Zucker und Stärke/Komisija*, T-187/99 (2001), Rink. p. II-1587, 74 punktą, 2002 m. gegužės 14 d. Sprendimo *Graphischer Maschinenbau/Komisija*, T-126/99 (2002), Rink. p. II-2427, 41–43 punktus ir 2008 m. balandžio 15 d. Sprendimo *Nuova Agricast Srl/Ministero delle Attività Produttive*, C-390/06 (2008), Rink. p. I-2577, 68 ir 69 punktus.

⁽³⁸⁾ Bendrijos valstybės pagalbos moksliniams tyrimams, taikomajai veiklai ir naujų diegimų sistemoms (OL C 323, 2006 12 30, p. 1) 1.3 skirsnis; Bendrijos gairių dėl valstybės pagalbos aplinkos apsaugai (OL C 82, 2008 4 1, p. 1) 1.3 skirsnis.

⁽³⁹⁾ Žr. 11 išnašą.

- (61) ATLPS gairėse ⁽⁴⁰⁾, visų pirma 7 ir 8 punktuose, siekis išvengti anglies dioksido nutekėjimo taip pat laikomas aplinkos apsaugos tikslu:
- „7. Pagal ŠESD ATLPS direktyvos 10a straipsnio 6 dalį valstybės narės gali skirti valstybės pagalbą sektoriuose arba pasektoriuose, kuriems kyla didelė anglies dioksido nutekėjimo rizika dėl į elektros kainas įtraukiamų su ŠESD susijusių išlaidų (toliau – netiesioginės su išmetamaisiais teršalais susijusios išlaidos), siekiant tas išlaidas kompensuoti vadovaujantis valstybės pagalbos taisyklėmis. Šiose gairėse sąvoka „anglies dioksido nutekėjimas“ vartojama pasaulio mastu išmetamų ŠESD kiekio didėjimo galimybei apibūdinti, jeigu įmonės, negalėdamos perkelti dėl ES ŠESD ATLPS padidėjusių išlaidų savo klientams taip, kad neprarastų didelės rinkos dalies, perkeltų gamybą už Sąjungos ribų.
8. Mažinant anglies dioksido nutekėjimo riziką siekiama aplinkosaugos tikslo, kadangi nesant privalomojo tarptautinio susitarimo dėl išmetamų ŠESD kiekio mažinimo, valstybės pagalba siekiama užkirsti kelią pasaulio mastu išmetamų ŠESD kiekio didėjimui dėl gamybos perkėlimo už Sąjungos ribų. Tačiau pagalba netiesioginėms su išmetamaisiais teršalais susijusioms išlaidoms kompensuoti taip pat gali turėti neigiamą poveikį ES ŠESD ATLPS veiksmingumui. Netikslingai skiriant valstybės pagalbą, pagalbos gavėjai būtų atleisti nuo išlaidų, susijusių su netiesiogiai išmetamais teršalais, todėl sumažėtų išmetamųjų teršalų kiekio mažinimo ir naujovių diegimo šiame sektoriuje paskatų veiksmingumas. Todėl išmetamųjų teršalų mažinimo išlaidos daugiausia tektų kitiems ūkio sektoriams. Be to, dėl tokios valstybės pagalbos gali būti stipriai iškraipyta konkurencija vidaus rinkoje, visų pirma, kai dėl skirtingų biudžeto apribojimų tame pačiame sektoriuje skirtingose valstybėse narėse veikiančioms įmonėms yra taikomos nevienodos sąlygos. Todėl šiomis gairėmis reikia pasiekti tris konkrečius tikslus: kuo labiau sumažinti anglies dioksido nutekėjimo riziką, toliau siekti ES ŠESD ATLPS tikslo ekonomiškai mažinti anglies dioksido kiekį ir kuo labiau sumažinti konkurencijos vidaus rinkoje iškraipymą.“
- (62) Todėl siekį išvengti anglies dioksido nutekėjimo galima sieti su aplinkos išsaugojimu ir visų pirma su klimato kaitos švelninimu ir laikyti visuotinės svarbos tikslu.

Tinkama ir būtina priemonė

- (63) Suteikta pagalba turi būti tinkama ir būtina priemonė norimam tikslui pasiekti. Priemonė yra tinkama ir būtina, kai nėra kitų, mažiau konkurenciją iškreipiančių priemonių, kuriomis būtų galima pasiekti tokius pat rezultatus.
- (64) Siekiant šiuo atveju nustatyti, ar pagalbos lėšų mokėjimas pagal priemonę, apie kurią pranešta, yra būtinas ir tinkamas, pirmiausia reikia įrodyti, kad antrąjį 2009 m. pusmetį pagalbos skyrimo kriterijus atitinkančiuose sektoriuose (aliuminio, vario ir cinko gamyba Vokietijoje) iš tikrųjų buvo anglies dioksido nutekėjimo pavojus.
- (65) Vokietijos teigimu, tai, kad 2009 m. buvo anglies dioksido nutekėjimo pavojus, jau pripažinta – Sprendime 2010/2/ES ⁽⁴¹⁾. Pavojus kilęs jau antruoju ATLPS laikotarpiu (2008–2012 m.) ir prasidedant trečiajam ATLPS laikotarpiui nebuvo jokio „kokybinio šuolio“.
- (66) Savo sprendime pradėti procedūrą Komisija, be kita ko, priminė, kad valstybės narės Direktyvoje 2009/29/EB ⁽⁴²⁾ susitarė anglies dioksido nutekėjimo prevencijos mechanizmą taikyti tik nuo 2013 m. Tai atrodė pagrįsta, nes nuo 2013 m. turėjo būti taikoma griežtesnė viršutinė išmetamo CO₂ kiekio riba, dėl kurios, nepakeitus kitų sąlygų, padidėtų su CO₂ susijusios kainos ⁽⁴³⁾. Be to, Komisija konstatavo, kad, diskutuojant apie anglies dioksido nutekėjimo riziką antruoju ATLPS laikotarpiu (2008–2012 m.), nebuvo padaryta galutinė išvada dėl šio pavojaus masto. Viename iš naujesnių tyrimų užsimenama apie galimą anglies dioksido nutekėjimo riziką 2009 m. aliuminio – bet ne vario ir cinko – gamybos sektoriuje. Bet kuriuo atveju atrodė tinkama nustatyti visoje Sąjungoje vienodus tokios pagalbos kriterijus ⁽⁴⁴⁾. Tokie trečiuoju ATLPS laikotarpiu taikytini kriterijai nurodyti ATLPS gairėse.
- (67) Suinteresuotosios šalys, kaip ir Vokietija, argumentavo tuo, kad anglies dioksido nutekėjimo pavojus spalvotųjų metalų pramonės sektoriuje jau pripažintas Direktyvos 2009/29/EB 10a straipsnio 6 dalyje ir Sprendime 2010/2/ES. Todėl jos abejojo atskiro tyrimo, kurį Komisija nurodė savo sprendime pradėti procedūrą, būtinybę.

⁽⁴⁰⁾ Žr. 10 išnašą.

⁽⁴¹⁾ Žr. 12 išnašą.

⁽⁴²⁾ Žr. 39 išnašą.

⁽⁴³⁾ OL C 111, 2011 4 9, p. 22, 53 konstatuojamoji dalis.

⁽⁴⁴⁾ OL C 111, 2011 4 9, p. 22, 54 konstatuojamoji dalis.

- (68) Kai kurios suinteresuotosios šalys taip pat aiškiai pabrėžė, kad tiriant neturi būti taikomi per griežti reikalavimai: atsižvelgdamos į sprendime pradėti procedūrą Komisijos pateiktą teiginį, kad planuojamu pagalbos teikimo laikotarpiu svarbiausi pagalbos gavėjai tebebuvo ekonomiškai gyvybingi ⁽⁴⁵⁾, kai kurie iš šių spalvotųjų metalų gamintojų pabrėžė, kad iš tikrųjų jų filialų Vokietijoje ekonominis gyvybingumas nedidelis, o kai kurie jų net nepasiekia pelningumo, kuris priimtinas tokio pobūdžio ekonomikos sektoriui, ir kad toks supratimas, pagal kurį pagalbos būtinumas ir skatinamasis poveikis būtų pripažįstami tik tuomet, kai pagalbos gavėjui gresia nemokumas, būtų per siauras.
- (69) Kai kurie gamintojai, pavyzdžiui, [...], [...], [...] ir [...], taip pat teigė, kad anglies dioksido nutekėjimas reiškia ne vien tai, jog galiausiai gamyklos bus uždaromos ir gamyba perkeliama į kurią nors ne ES šalį. Svarbiau esą tai, ar pagalbos gavėjai bus pasirengę daryti investicijas į savo filialus Vokietijoje, ar atsisakys investuoti. Priemonė, apie kurią pranešta, turinti investicijų skatinimo poveikį ir kaip tik pagalbos perspektyva esanti paskata išlaikyti gamybą ir daryti reikšmingas investicijas į gamyklas Vokietijoje.
- (70) Šie argumentai vis dėlto nėra įtikinami. Pirmiausia teiginys, kad anglies dioksido nutekėjimo pavojus antrąjį 2009 m. pusmetį jau pripažintas Direktyvoje 2009/29/EB, yra klaidingas. Direktyvos 2009/29/EB 10a straipsnio 6 dalyje nustatyta: „Valstybės narės taip pat gali priimti finansines priemones, skirtas sektoriams arba jų pošakiams, kuriems, kaip nustatyta, gresia didelė anglies dioksido nutekėjimo rizika, susijusi su šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisija [...] dėl kurios kylantioms sąnaudoms įtakos turėjo elektros kainos, siekiant kompensuoti šias sąnaudas, jei remiamasi taikomomis ir priimamomis šios srities valstybės pagalbą reglamentuojančiomis taisyklėmis.“ Taigi 10a straipsnio 6 dalis nėra anglies dioksido nutekėjimo rizikos įrodymas, o ja tik leidžiama teikti valstybės pagalbą, jei tokia rizika būtų nustatyta. Beje, Direktyva 2009/29/EB susijusi tik su trečiuoju ATLPS laikotarpiu, t. y. laikotarpiu po 2013 m.
- (71) Tas pat pasakytina apie Sprendimą 2010/2/ES ⁽⁴⁶⁾, kuriame pateiktas sąrašas sektorių ir pasektorių, dėl kurių daroma prielaida, jog juose gali kilti didelė anglies dioksido nutekėjimo rizika, – tačiau tik nuo 2013 m., prasidėjus trečiajam ATLPS etapui. Atsižvelgiant į šias aplinkybes, šis sprendimas nėra 2009 m. buvusios anglies dioksido nutekėjimo rizikos įrodymas.
- (72) Tačiau pagrindinis Sprendimo 2010/2/ES tikslas buvo sudaryti tų sektorių ir pasektorių, kuriems turėtų būti nemokamai skiriama ES ATL, sąrašą. Toks nemokamas leidimų skyrimas numatytas Direktyvos 2009/29/EB 10a straipsnio 12 dalyje. Sprendimas 2010/2/ES grindžiamas Direktyvos 2009/29/EB 10a straipsnio 13 dalimi, kurioje vėlgi daroma aiški nuoroda į 10a straipsnio 12 dalį. Kadangi nemokamas leidimų skyrimas yra atitinkamiems pramonės sektoriams (pavyzdžiui, dėl jų gamybinės veiklos) atsirandančių tiesioginių su CO₂ susijusių sąnaudų mažinimo priemonė, sprendimu negalima remtis nustatant sektorius ir pasektorius, kuriems galbūt reikalinga netiesioginių su CO₂ susijusių sąnaudų kompensacija ⁽⁴⁷⁾.
- (73) Komisija, remdamasi ATLPS gairėmis, mano, kad pagalbos priemonė gali būti būtina ir tinkama anglies dioksido nutekėjimui dėl netiesioginių su CO₂ susijusių sąnaudų išvengti tik tuomet, kai įvykdytos bent trys sąlygos. Pirmą, turi būti parodyta, kad galimi pagalbos gavėjai su savo elektros energijos sąnaudomis padengia didelę dalį į elektros energijos kainas įtrauktų netiesioginių su CO₂ susijusių sąnaudų. Antra, šios netiesioginės su CO₂ susijusios sąnaudos turi sudaryti didelę pagalbos gavėjų gamybos sąnaudų dalį. Trečia, pagalbos gavėjai negali turėti galimybės šių sąnaudų įtraukti į kainas klientams. Nei jei šios sąlygos būtų įvykdytos, dar reiktų įrodyti, kad gamyba būtų perkeliama į ne Sąjungos ir (arba) EEE šalis, t. y. šalis, kuriose taikomi ne tokie griežti išmetamųjų teršalų mažinimo reikalavimai. Gamybos perkėlimas į šalį, kurios dalyvauja ES ATLPS, nenulemtų anglies dioksido nutekėjimo.
- (74) Nors dauguma ATL elektros energijos gamintojams skirti nemokamai, Vokietija dėl pirmosios sąlygos argumentavo tuo, kad elektros energijos tiekimo įmonės su CO₂ susijusias sąnaudas dar 2009 m. kaip alternatyviausias sąnaudas įtraukė į kainą savo klientams. Nors elektros energijos gamybai naudoti leidimai skirti nemokamai, tačiau jie vis tiek turį tam tikrą „kainą“ tuo aspektu, kad iš principo juos galima parduoti. Šios alternatyviosios sąnaudos esą įtrauktos į kainą klientams.

⁽⁴⁵⁾ OLC 111, 2011 4 9, p. 22, 64 konstatuojamoji dalis.

⁽⁴⁶⁾ Žr. 41 išnašą.

⁽⁴⁷⁾ Priešingu atveju susiklostytų situacija, kad sektoriams, kurie Sprendime 2012/2/ES išvardyti tik dėl jų tiesioginių su CO₂ susijusių sąnaudų, būtų mokama ir jų netiesioginių su CO₂ susijusių sąnaudų kompensacija.

- (75) Savo ATLPS gairių poveikio vertinimo ataskaitoje (angl. *Impact Assessment Report*, toliau – Poveikio vertinimo ataskaita) Komisija taip pat padarė išvadą, kad antruoju ATLPS laikotarpiu (2008–2012 m.) elektros energijos gamintojai didžiausią savo su CO₂ susijusių sąnaudų dalį galėjo įtraukti į kainas klientams, nors, kaip matyti iš apytikslių skaičiavimų, ne 100 % ⁽⁴⁸⁾.
- (76) Dėl antrosios sąlygos reikia pažymėti, kad Vokietija nepateikė konkrečių duomenų, kokią pagalbos gavėjų visų gamybos sąnaudų dalį sudaro netiesioginės su CO₂ susijusios sąnaudos.
- (77) Vokietija pateikė bendrą informaciją, kokią visų sąnaudų dalį sudaro elektros energijos sąnaudos: vario gamybos sektoriuje energijos arba elektros energijos sąnaudos sudaro nuo 13 iki daugiau kaip 40 % visų gamybos sąnaudų, cinko – beveik 50 %, aliuminio – 46 % Komisija konstatuoja, kad pagalbos gavėjams taikyta nevienoda visų sąnaudų apibrėžtis, taigi šių duomenų negalima palyginti. Vokietija taip pat pateikė keturių pagalbos gavėjų netiesioginių su CO₂ susijusių sąnaudų duomenis (EUR/MWh): jie siekia nuo [...] EUR/MWh (vario gamintojo) iki [...] EUR/MWh (cinko gamintojo), aliuminio gamybos sektoriuje – nuo [...] iki [...] EUR/MWh. Kitų pagalbos gavėjų duomenys nebuvo pateikti.
- (78) [...], kaip vienas iš suinteresuotųjų šalių, kurios kartu yra pagalbos gavėjos, nurodė, kad 2009 m. jo netiesioginės su CO₂ susijusios sąnaudos siekė [...] EUR/MWh ir tai sudarė [...] proc. jo visų gamybos sąnaudų. [...] nurodė, kad elektros energijos sąnaudos sudaro maždaug [...] proc. jo apyvartos.
- (79) Remdamasi tokiais labai nekonkrečiais duomenimis Komisija negali konstatuoti, kad antroji sąlyga tikrai įvykdyta.
- (80) Be to, kaip jau paaiškinta 75 konstatuojamojoje dalyje, atrodo, kad ne visos su CO₂ susijusios sąnaudos įtraukiamos į elektros energijos kainas. Kiek su CO₂ susijusių sąnaudų įtraukiamą į kainas, labai priklauso nuo sutarties pobūdžio ir jos sudarymo laiko. Pavyzdžiui, iš [...] pateiktų duomenų matyti, kad nagrinėjamu laikotarpiu (2009 m. liepos–gruodžio mėn.) į elektros energijos kainą įtrauktų su CO₂ susijusių sąnaudų dalis buvo gerokai mažesnė už 2009 m. leidimų vienu metų išankstinę kainą.
- (81) Siekdamas įrodyti, kad 2009 m. buvo anglies dioksido nutekėjimo pavojus, Vokietija ir kai kurios suinteresuotosios šalys nurodė duomenis, kuriuos Komisija surinko rengdama ATLPS gaires. Tačiau šia informacija negalima remtis siekiant įrodyti, kad 2009 m. Vokietijos pramonės sektoriuje buvo gamybos perkėlimo pavojus. Poveikio aplinkai vertinime pateikta Komisijos analizė grindžiama duomenimis, kurie surinkti ES lygmeniu. Todėl, tiriant galimą perkėlimo riziką atskiruose pramonės sektoriuose valstybių narių lygmeniu, jais galima remtis tik iš dalies.
- (82) Tačiau svarbiausia tai, kad Poveikio aplinkai vertinime pateikti paaiškinimai susiję tik su trečiuoju ATLPS laikotarpiu ir netaikytini 2009 m. Be to, Poveikio aplinkai vertinime pateikti skirtingi rizikos scenarijai grindžiami prielaida, kad trečiuoju ATLPS laikotarpiu bus mažinamas didžiausias ATL skaičius ir pereinama prie jų pardavimo aukcionuose, ir jie neatspindi 2009 m. aplinkybių ⁽⁴⁹⁾.
- (83) Taigi Komisijai nebuvo pateikta įtikinamų įrodymų, kokią gamybos sąnaudų dalį sudaro netiesioginės su CO₂ susijusios sąnaudos.
- (84) Dėl trečiosios sąlygos – pagalbos gavėjų galimybės savo netiesiogines su CO₂ susijusias sąnaudas įtraukti į kainą klientams – Vokietija ir dauguma suinteresuotųjų šalių teigė, kad pagalbos gavėjai nedaro įtakos metalų kainai. Kadangi spalvotųjų metalų gamyba esanti pasaulinė rinka, kainas esą diktuoja Londono metalų birža (LMB). Taigi gamintojai neturi jokios galimybės didinti kainų neperasadami savo rinkos dalies.
- (85) Pateikta informacija nuosekliai patvirtina, kad trečioji sąlyga įvykdyta, nes gamintojai iš esmės negali padidėjusių sąnaudų įtraukti į kainą klientams, kadangi konkurencija vyksta pasauliniu lygmeniu ir daugiausia per kainas.

⁽⁴⁸⁾ *Impact Assessment Report accompanying the document Guidelines on certain State aid measures in the context of Greenhouse Gas Emission Allowance Trading Scheme*, 2012 5 22, SWD(2012) 130 final, http://ec.europa.eu/competition/sectors/energy/impact_assessment_main%20report_en.pdf, p. 16.

⁽⁴⁹⁾ Dėl laikotarpio prieš didžiausio ATL skaičiaus mažinimą Komisija įrodė atkreipė dėmesį į tai, kad anglies dioksido nutekėjimo analizių rengėjai nerado jokių empirinių anglies dioksido nutekėjimo įrodymų („carbon leakage literature [did] not find empirical proof of carbon leakage“), žr. Poveikio aplinkai vertinimo 48 išnašą, p. 13.

- (86) Apskritai Komisija konstatuoja, kad Vokietijos ir suinteresuotųjų šalių pateikta informacija nėra įtikinamas įrodymas, jog galimiems pagalbos gavėjams dėl didelės gamybos sąnaudų dalies, kurią sudarė netiesioginės su CO₂ susijusios sąnaudos, buvo kilusi anglies dioksido nutekėjimo rizika. Taigi nebuvo įrodyta, kad priemonė būtina ir tinkama visuotinės svarbos tikslui – išvengti anglies dioksido nutekėjimo – pasiekti.

Skatinamasis poveikis

- (87) Valstybės pagalba turi skatinamąjį poveikį, kai jos gavėjas, atsižvelgdamas į visuotinės svarbos tikslo siekimą, pakeičia savo elgesį. Savo sprendime pradėti procedūrą Komisija, be kita ko, išsakė abejonę dėl to, ar taikant priemonę, apie kurią pranešta, suteikta pagalba iš tikrųjų būtų lemiamas elementas, kuris paskatintų pagalbos gavėjus išlaikyti gamybą Vokietijoje. Neatsižvelgiant į tai, ar anglies dioksido nutekėjimo rizika 2009 m. iš tikrųjų buvo reali, priemonės taikymo laikotarpis – iš esmės tik antrasis 2009 m. pusmetis – per trumpas, kad ji galėtų padaryti atitinkamą įtaką sprendimams dėl investicijų ⁽⁵⁰⁾.
- (88) Vokietija argumentuoja, kad ši schema turėtų būti laikinas sprendimas laikotarpiu nuo 2009 m., kurie buvo sunkiausi krizės metai, iki 2013 m., kuriais pagal ATLPS gaires bus galima pradėti taikyti ilgalaikę paramos schemą. Be to, Vokietija ir kai kurios suinteresuotosios šalys teigė, kad 2009 m. vien paskelbimas, jog ketinama taikyti priemonę, apie kurią pranešta, paskatino įmones išlaikyti gamybos pajėgumus ⁽⁵¹⁾. Vienas iš pagalbos gavėjų, [...], pateikė atitinkamus vidaus dokumentus, siekdamas įrodyti, jog savo gamyklos Vokietijoje neuždarė iš tikrųjų vien dėl to, kad federalinė Vyriausybė paskelbė ketinanti suteikti pagalbą.
- (89) Komisija konstatuoja, kad esama informacija apie skatinamąjį pagalbos poveikį yra nenuosekli. Viena vertus, spalvotųjų metalų gamyba yra cikliškas verslas, kuriame dėl ekonomikos atsigavimo gali labai padidėti gamybos apimtis, o, sumažėjus paklausai, dėl to atsiranda perteklinių pajėgumų ⁽⁵²⁾. Kita vertus, anglies dioksido nutekėjimo problema, kuri buvo postūmis priimti nagrinėjama priemonė, susijusi su aplinkos apsaugos politika ir ji yra neatsižvelgiant į galimas perteklinių pajėgumų problemas. Kaip teigė kai kurios suinteresuotosios šalys, anglies dioksido nutekėjimo galima išvengti tik užtikrinus ilgalaikį tikrumą įmonėms, t. y. ilgalaikes stabilias sąlygas, nes tik tai jas paskatins per kitus dešimt dvidešimt metų daryti investicijas į savo gamyklų ES išlaikymą.
- (90) Jau savaime kyla klausimas, ar – kaip argumentavo kai kurios suinteresuotosios šalys – veiklos pagalba iš tikrųjų yra tinkama priemonė, kuria rinkos dalyviai skatinami daryti reikšmingas investicijas (pavyzdžiui, palyginti su tikslingu investicijų rėmimu). NET jei taip, pagalbos priemone vis dėlto nesiekama daryti įtakos ilgalaikėms spalvotųjų metalų gamintojų verslo sąlygoms. Vienintelis jos poveikis yra gavėjų padėties pagerinimas perteklinių pajėgumų etape, kai jų konkurentai perteklinių pajėgumų problemą turi įveikti savais ištekliais. Be kita ko, suinteresuotųjų šalių pastabos dėl teigiamo pagalbos poveikio patvirtina, kad priemonė veikia būtu nukreipta prieš ekonomikos lėtėjimą, bet nepadėtų spręsti galimos struktūrinės problemos, jog dėl aplinkos apsaugos priemonių didėja elektros energijos sąnaudos ir atsiranda anglies dioksido nutekėjimas.
- (91) Kadangi priemonė turėjo būti įgyvendinama tik antrąjį 2009 m. pusmetį, o padėtis spalvotųjų metalų gamintojų rinkoje, taip pat išankstinės Sąjungos leidimų kainos prieš šį laikotarpį ir po jo buvo labai nepastovios, Komisijai atrodo neįtikinama, jog laiko atžvilgiu labai apribota subsidija galėtų padaryti lemiamą įtaką vidutinės trukmės ir ilgalaikiams pagalbos gavėjų strateginiams planams dėl jų pajėgumų Sąjungoje išlaikymo ir galimos plėtros. Be to, Komisijos nuomone, galimi pagalbos gavėjai galėjo numatyti, kad, pirma, schemos patvirtinimo Komisijoje procedūra ilgai užtruks, antra, trečiuoju ATLPS laikotarpiu šiaip ar taip bus numatyta rėmimo sistema. Iš išvardytų argumentų ir iš to, kad kol kas nė vienas pagalbos gavėjas gamybos iš tikrųjų nenutraukė ir neperkėlė, Komisija daro išvadą, kad spalvotųjų metalų gamyba tęsiama dėl kitų veiksnių, o ne dėl schemos, apie kurią pranešta, perspektyvos. Iš [...] pateiktų vidaus dokumentų matyti, kad lemiamas veiksnys greičiau buvo ilgalaikė (prasidejusi 2009 m. ir besitęsianti po 2013 m.) parama.

⁽⁵⁰⁾ OLC 111, 2011 4 9, p. 22, 69 konstatuojamoji dalis.

⁽⁵¹⁾ Vokietijos Vyriausybė paskelbė, kad schema bus pradėta taikyti, kai tik ją patvirtins Europos Komisija.

⁽⁵²⁾ ECORYS, „Competitiveness of the ES Non-Ferrous Metals Industries“ („ES spalvotųjų metalų pramonės konkurencingumas“), 2011 m. balandžio 5 d., http://ec.europa.eu/enterprise/sectors/metals-minerals/files/fn97624_nfm_final_report_5_april_en.pdf, p. 31.

- (92) Todėl Komisija konstatuoja, kad pagalbos, kuri būtų suteikiama taikant priemonę, skatinamasis poveikis neįrodytas.

Proporcingumas

- (93) Valstybės pagalbos priemonė proporcinga tuomet, kai gavėjams suteikta pagalba apribota iki mažiausios sumos, kurios pakanka visuotinės svarbos tikslui pasiekti. Tai reiškia, kad gavėjai pagalbos negali gauti daugiau, negu reikia finansinei naštai, kurią siekiama sumažinti atsižvelgiant į visuotinės svarbos tikslą, padengti.
- (94) Vokietija teigia, kad dėl jos taikomo metodo per didelė kompensacija gavėjams negalima ir kad šiaip ar taip sąnaudos kompensuojamos tik iš dalies. Pirma, Vokietija numato pagalbos gavėjo dalį, kuri yra netiesioginių su CO₂ susijusių sąnaudų, atsirandančių dėl 1 GWh elektros energijos suvartojimo, dydžio, taigi gavėjui būtų kompensuojamos tik šių sumą viršijančios netiesioginės su CO₂ susijusios sąnaudos. Antra, Vokietija pabrėžia, kad pagalbos suma sumažinama atskaitant 10 % kaip saugumo garantiją. Trečia, trims skirtingiems metalams nustatius skirtingas pagalbos sumas, esą užtikrinama, kad kompensacija būtų apribota iki minimumo.
- (95) Suinteresuotosios šalys apskritai pritaria Vokietijos nuomonei⁽⁵³⁾, o kai kurios jų netgi mano, kad turėtų būti kompensuojamos visos su CO₂ susijusios sąnaudos.
- (96) Tačiau atrodo, kad šis metodas turi įvairių trūkumų. Pirma, tai pasakytina apie netiesioginių su CO₂ susijusių sąnaudų apskaičiavimo teisingumą. Pavyzdžiui, Vokietija kaip apskaičiavimo pagrindą taiko išankstinę 2009 m. ES ATL kainą (24 EUR už toną CO₂) ir, remdamasi vidutiniu ribinės elektrinės Vokietijoje išmetamo CO₂ kiekiu (0,8 tonos CO₂ kiekvienai MWh⁽⁵⁴⁾), taria, kad į elektros energijos sąnaudas įtraukta netiesioginių su CO₂ susijusių sąnaudų dalis yra 19 EUR/MWh. Kita vertus, Vokietija pripažino, kad faktinė pagalbos gavėjo elektros energijos sąnaudų dalis, kurią sudaro su CO₂ susijusios sąnaudos, skirsis atsižvelgiant į to gavėjo tiekimo susitarimus, nes paprastai atitinkamos įmonės tam tikru metu yra sudariusios ilgalaikes sutartis, kuriose nustatytos fiksuotos elektros energijos ir ES ATL kainos. Tai patvirtino ir suinteresuotųjų šalių argumentai. Kai kurios suinteresuotosios šalys nurodė, kad įmonės, kurios elektros energiją perka pagal ilgalaikes sutartis, iš tikrųjų yra apsaugotos nuo rizikos, susijusios su netiesioginėmis su CO₂ susijusiomis sąnaudomis, įtrauktomis į elektros energijos kainas. Be to, iš [...] argumentų matyti, kad į elektros energijos kainas įtrauktos ne visos su CO₂ susijusios sąnaudos. Prielaida, kad netiesioginės su CO₂ susijusios sąnaudos siekia 19 EUR/MWh, neatsižvelgiama į šį argumentą ir neatmetama per didelės kompensacijos galimybė. Todėl Komisija konstatuoja, kad Vokietija įtikinamai neįrodė, jog 10 % atskaitymas būtų pakankamas per didelei kompensacijai išvengti, nes ji neištyrė, kiek su CO₂ susijusių sąnaudų įtraukiama į elektros energijos kainą. Visų pirma Vokietija neparodė, kaip ji nustatė tuos 10 % Be to, iš suinteresuotųjų šalių duomenų matyti, kad 10 % atskaitymo nepakaktų per didelei kompensacijai išvengti.
- (97) Antra, Vokietija, siekdama atsižvelgti į skirtingas aliuminio, cinko ir vario gamybos sąlygas, dėl neaiškių priežasčių nusprendė, kad aliuminiui, atskaičius 10 % kaip saugumo garantiją, turėtų tekti didžiausia kompensacija (17 EUR/MWh), o cinkui ir variui – mažesnė (atitinkamai 16 ir 9 EUR/MWh). Galbūt iš tikrųjų aliuminio gamybos sektorius nuo ekonomikos krizės nukentėjo labiau negu, pavyzdžiui, vario, tačiau iš Vokietijos pateiktos informacijos nepakankamai aišku, kaip tos skirtingos pagalbos sumos buvo nustatytos. Iš kai kurios šios informacijos taip pat aiškiai matyti, kad pagrindinis pagalbos gavėjas gautų per didelę kompensaciją⁽⁵⁵⁾. Be to, nesant tikslaus paaiškinimo dėl pagalbos cinkui ir variui sumų, neaišku, kaip veiksmingai jos padėtų išvengti anglies dioksido nutekėjimo atitinkamuose sektoriuose.
- (98) Tuo remdamasi Komisija daro išvadą, kad schema neįtikrinama, jog kompensacija būtų apribota iki būtino minimumo.

⁽⁵³⁾ Pavyzdžiui, viena suinteresuotoji šalis – verslo asociacija – teigė, kad vario gamybai suvartojama mažiau energijos negu aliuminio gamybai, todėl būtų tinkama mokėti tik pusę (9 EUR/MWh) aliuminiui skiriamos sumos (17 EUR/MWh).

⁽⁵⁴⁾ Atrodo, kad tai suapvalinta vertė, kurią Vokietija nurodė per pranešimo apie priemonę procedūrą – 0,75 tonos CO₂ už MWh.

⁽⁵⁵⁾ Kaip nurodė [...], vienas iš aliuminio gamintojų, jo netiesioginės su CO₂ susijusios sąnaudos 2009 m. siekė [...] EUR/MWh, tai yra gerokai mažiau negu 17 EUR/MWh pagalbos suma, kuri pagal pagalbos schemą turėtų būti taikoma aliuminio gamybai.

Konkurencijos iškreipimas, įtaka prekybai ir pusiausvyros tyrimas

- (99) Kad valstybės pagalba būtų suderinama su vidaus rinka, pagalbos nulemtas konkurencijos iškreipimas ir įtaka prekybai turi būti apriboti, kad bendra pusiausvyra, atsižvelgiant į visuotinės svarbos tikslą, būtų teigiama.
- (100) Vokietija argumentuoja, kad dėl schemos neatsiranda didelio konkurencijos iškreipimo, todėl bendra pusiausvyra teigiama. Pirma, Vokietija nurodo schema siekiamą tikslą sustiprinti vieną iš ES pramonės ramsčių ir išvengti anglies dioksido nutekėjimo bei pramoninės praktinės patirties praradimo. Antra, Vokietija teigia, kad schema kompensuojamas dėl ATLPS atsiradęs trūkumas, todėl ja ne iškreipiama konkurencija, o kaip tik atkuriamas sąžininga konkurencija.
- (101) Suinteresuotosios šalys teigė, kad konkurencijos iškreipimo vidaus rinkoje pavojus bet kuriuo atveju menkas, nes schema siekiama sušvelninti nepalankią Sąjungos gamintojų konkurencinę padėtį, palyginti su ne Sąjungos gamintojais. Sektorių konkurencija taip pat esą neiškreipiama, nes spalvotųjų metalų sektorius jau dėjo daug pastangų mažinti savo išmetamo CO₂ kiekį ir energiją vartoja efektyviau. Be to, elektros energijos kainos Sąjungoje ir (arba) EEE tapusios vienodos arba bent panašios, taigi Vokietijos gamintojams nėra tikslo gamybą perkelti į kitas ES ir (arba) EEE valstybes nares.
- (102) Tačiau Komisija mano, kad argumentas, jog schema nenulemtų didelio konkurencijos iškreipimo ir bendra pusiausvyra būtų teigiama, nepagrįstas. Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad Komisija pagalbos bylose, patenkančiose į SESV 107 straipsnio 3 dalies taikymo sritį, turi plačią diskreciją.
- (103) Pirma, ši pagalbos forma yra tarp tų valstybės paramos rūšių, kurios konkurenciją iškreipia labiausiai. Sprendime *Siemens Bendrasis Teismas* teigė, kad „veiklos pagalba, t. y. pagalba, skirta įmonės išlaidoms, kurių ji paprastai būtų turėjusi patirti savo kasdienėje valdymo ar įprastoje veikloje, padengti, iš esmės nepatenka į [SESV 107 straipsnio 3 dalies] taikymo sritį“, nes „tokios pagalbos poveikis iš esmės yra konkurencijos sąlygų iškreipimas tuose sektoriuose, kuriuose ji teikiama, o kartu šia pagalba dėl jos pobūdžio neįmanoma pasiekti [jokio visuotinės svarbos tikslo]“⁽⁵⁶⁾.
- (104) Panašią išvadą padarė Teisingumo Teismas byloje *Italija/Komisija*, C-86/89: „<...> nagrinėjama pagalba, kuri suteikta be jokios konkrečios sąlygos ir tik pagal naudojamą kiekį, laikytina veiklos pagalba atitinkamoms įmonėms ir dėl savo pobūdžio ji trikdo prekybos sąlygas taip, kad tai prieštarauja bendram interesui“⁽⁵⁷⁾.
- (105) Komisija taip pat taikė šį požiūrį, visų pirma, priimdama sprendimus dėl subsidijų elektros energijos sąnaudoms aliuminio sektoriuje padengti⁽⁵⁸⁾.
- (106) Visos tais atvejais išsakytos abejonės kyla ir šiuo atveju: pagalba teikiama kaip subsidija atitinkamiems gamintojams, siekiant sumažinti jų elektros energijos sąnaudas. Kaip patvirtino suinteresuotosios šalys, elektros energijos sąnaudos sektoriuose, kuriems taikoma ši schema, yra viena iš svarbiausių sudedamųjų gamybos sąnaudų dalių ir vienas iš svarbiausių gamybos veiksnių, per kuriuos konkuruoja gamintojai.
- (107) Be to, pagalba būtų teikiama už kiekvieną suvartotą megavatvalandę, taigi turėtų tiesioginį poveikį pagalbos skyrimo kriterijus atitinkančių įmonių konkurencingumui kiekvieno vieneto, kurį jos pagamina atmetus pirmą suvartotą gigavatvalandę, atžvilgiu. Pagalba taip pat nesusieta su jokių veiksmingumo kriterijumi. Galiausiai pagalba netgi nesusieta su faktinėmis su CO₂ susijusiomis pagalbos gavėjų sąnaudomis, ištrauktomis iš elektros energijos kainas. Ji netgi galėtų sumažinti paskatą taikyti efektyviau energiją vartojančias gamybos technologijas.

⁽⁵⁶⁾ 1995 m. birželio 8 d. Sprendimo *Siemens/Komisija*, T-459/93 (1995), Rink. p. II-1675, 48 punktas.

⁽⁵⁷⁾ 1990 m. lapkričio 6 d. Sprendimo *Italija/Komisija*, C-86/89 (1990), Rink. p. I-3891, 18 punktas. Taip pat žr. 1990 m. vasario 14 d. Sprendimo *Prancūzija/Komisija*, C-301/87 (1990), Rink. p. I-307, 50 punktą.

⁽⁵⁸⁾ Žr. 1985 m. gruodžio 14 d. Sprendimą 86/60/EEB dėl valstybės pagalbos aliuminio gamintojui Liudvigshafene (OL L 72, 1986 3 15, p. 30), 2009 m. lapkričio 19 d. Komisijos sprendimą dėl valstybės pagalbos priemonių C 38/A/04 (ex NN 58/04) ir C 36/B/06 (ex NN 38/06), kurias Italija įgyvendino „Alcoa Trasformazioni“ atžvilgiu (OL L 227, 2010 8 28, p. 62), ir 2011 m. liepos 13 d. Komisijos sprendimą 2012/339/ES dėl valstybės pagalbos SA.26117 – C 2/10 (ex NN 62/09), kurią Graikija suteikė *Aluminium of Greece SA* (OL L 166, 2012 6 27, p. 83). Žr. taip pat Sprendimą SA.33624 (ex 2011/CP) dėl *ALRO Slatina S. A.* taikytų lengvatinių elektros tarifų (OL C 268, 2012 9 5, p. 21).

- (108) Be to, Komisija nemano, kad pagalbos schema neiškreiptų konkurencijos Sąjungoje. Komisija atkreipia dėmesį į tai, kad, pirma, jau imtasi taisomųjų veiksmų, pavyzdžiui, nemokamai skiriama ES ATL⁽⁵⁹⁾. Nors šis mechanizmas nėra nukreiptas konkrečiai į netiesiogiai dėl ATLPS atsirandančias sąnaudas, tačiau visgi juo sumažinta Sąjungos pramonės sektoriui tenkanti našta. Antra, kyla labai didelė rizika, kad priemonė iškreiptų konkurenciją, nes ji teikiama *ad hoc*, o ne pagal kokią nors suderintą sistemą, ir yra tik nacionalinio lygmens, todėl naudinga tik atitinkamoje valstybėje narėje įsisteigusioms įmonėms.
- (109) B to, Vokietijos ir kai kurių suinteresuotųjų šalių argumentas, kad priemonė negalėtų iškreipti konkurencijos Sąjungoje, nes iš esmės ja esą siekiama atkurti sąžiningą konkurenciją su ne Sąjungos konkurentais, nėra taiklus. Jei parama suteikiama tik Vokietijos gamintojams, siekiant padidinti jų konkurencingumą trečiųjų šalių konkurentų atžvilgiu, kartu kyla pavojus, kad bus sustiprinta jų padėtis ir Sąjungos konkurentų atžvilgiu⁽⁶⁰⁾. Tai patvirtina ir aplinkybė, kad pagal schemą pagalbos gavėjai turėtų grąžinti pagalbą, jei uždarytų gamyklą arba perkeltų gamybą iš Vokietijos (o ne tik iš Sąjungos arba EEB) į kitą šalį.
- (110) Argumentas, kad Vokietijos spalvotųjų metalų gamintojai dėl panašaus elektros energijos kainų lygio gamybos ir taip neperkeltų į kitas ES ir (arba) EEE valstybes nares, taip pat neįtikinamas. Konkurencijos iškreipimas vidaus rinkoje vertinamas ne tik pagal tai, ar gamyba perkeliama į kitas valstybes nares. Tokio pobūdžio iškreipimas atsiranda jau tuomet, kai, suteikiant valstybės pagalbą, suteikiama galimybė gamybos pajėgumus išlaikyti tam tikroje valstybėje narėje, kadangi tai daro poveikį ekonominiams gamybos pajėgumų gyvybingumui kitose valstybėse narėse. Vokietija kai kuriems iš atitinkamų spalvotųjų metalų gamintojų yra svarbiausia gamybos vieta Sąjungoje, tačiau ne vienintelė⁽⁶¹⁾, taigi pagalba greičiausiai iškreiptų gamintojų konkurenciją visoje Sąjungos ir EEE teritorijoje. Pirmiau, pranešdama apie schemą, Vokietija netgi teigė, kad Vokietijos gamintojai yra blogesnėje padėtyje negu jų konkurentai kitose valstybėse narėse.
- (111) Be to, Komisija įžvelgia pavojų, kad tokia, kaip šiuo atveju numatyta, schema gali nulemti valstybių narių lenktyniavimą teikiant subsidijas, o tuomet konkurencija vidaus rinkoje dėl skirtingų finansinių valstybių narių galimybių būtų labai iškreipiama. Toks pavojus kyla kaip tik šiuo atveju, nes 2009 m. nebuvo jokios suderintos sistemos, kurios sąlygas būtų turėjusios įvykdyti visos valstybės narės.
- (112) Taigi net pripažinus esant visuotinės svarbos tikslą, pavyzdžiui, aplinkos politikos tikslą išvengti anglies dioksido nutekėjimo, reikia būtinai užtikrinti, kad konkurenciją iškreipiantis pagalbos priemonių poveikis būtų apribotas iki minimumo ir visiems vidaus rinkos dalyviams būtų taikomos vienodos sąlygos.
- (113) Vienas iš konkrečių tikslų, kurių buvo siekiama priimant ATLPS gaires (be siekių išvengti anglies dioksido nutekėjimo ir išlaikyti ATLPS veiksmingumą), – kuo labiau sumažinti iškreipimą vidaus rinkoje⁽⁶²⁾. Toks iškreipimas gali atsirasti ne tik atskiruose sektoriuose, bet ir tarp jų: jei valstybė narė nusprendžia įgyvendinti paramos priemones, kurios taikomos tik kai kuriems sektoriams, paramos negavusiems sektoriams gali tekti didesnė našta tam, kad atitinkama valstybė narė pasiektų savo teršalų išmetimo tikslus. Tačiau, kaip jau paaiškinta 48 konstatuojamojoje dalyje, Vokietijos schema nepatenka į ATLPS gairių taikymo sritį. Šios gairės taikomos tik trečiuoju ATLPS laikotarpiu.
- (114) Komisija taip pat konstatuoja ne tik tai, kad pagalbos schema gali nulemti didelį prekybos sąlygų iškreipimą, bet ir tai, kad neišku, koks būtų jos teigiamas poveikis. Visų pirma Vokietija savo motyvais, kurie išdėstyti 63 ir paskesnėse konstatuojamosiose dalyse, įtikinamai neįrodė, kad priemonė, apie kurią pranešta, tinkama ir būtina.

⁽⁵⁹⁾ Pagal Direktyvos 2003/87/EB 10 straipsnį antruoju ATLPS laikotarpiu valstybės narės „bent 90 % leidimų skiria nemokamai“.

⁽⁶⁰⁾ 1990 m. vasario 14 d. Sprendimo *Prancūzija/Komisija*, C-301/87 (1990), Rink. p. I-307, 50 punktas.

⁽⁶¹⁾ 2009 m. Vokietija, Ispanija, Prancūzija ir Italija buvo keturios tarp ES valstybių narių pirmaujančios aliuminio gamintojos. 2009 m. didžiausios aliuminio gamintojos buvo Prancūzija, Ispanija, Nyderlandai ir Vokietija (nors 2000–2008 m. didžiausią kiekį pagamino Vokietija). Vario gamybos lyderės 2009 m. buvo Vokietija ir Lenkija, po jų – Ispanija, Belgija, Liuksemburgas ir Skandinavijos šalys. Didžiausios cinko gamintojos yra Ispanija, Suomija ir Nyderlandai. Žr. ECORYS, „Competitiveness of the ES Non-Ferrous Metals Industries“, 2011 m. balandžio 5 d., http://ec.europa.eu/enterprise/sectors/metals-minerals/files/fn97624_nfm_final_report_5_april_en.pdf, p. 43 ir paskesni punktai.

⁽⁶²⁾ Žr. Poveikio aplinkai vertinimo 48 išnašą, p. 22.

- (115) Todėl Komisija mano, kad bendra priemonės, apie kurią pranešta, pusiausvyra nėra teigiama, nes schema gali nulemti didelį konkurencijos iškreipimą spalvotųjų metalų vidaus rinkoje, o jos teigiamas poveikis įtikinamai neįrodytas.

Išvada dėl siekio išvengti anglies dioksido nutekėjimo

- (116) Todėl Komisija mano, kad priemonė nėra būtina ir tinkama tam, kad būtų galima subalansuotai išvengti anglies dioksido nutekėjimo, ir kad ji bet kuriuo atveju gali pakeisti prekybos sąlygas taip, kad tai prieštarautų bendram interesui. Todėl ji negali būti laikoma suderinama su vidaus rinka.
- (117) NET jei Vokietija, kaip siūlė, būtų iš dalies pakeitusi schemą pakeisdama arba pakoreguodama pagalbos apskaičiavimo metodą, siekdama atsižvelgti į Komisijos abejones dėl proporcingumo, tai niekaip nekeistų Komisijos vertinimo dėl reikalingumo ir tinkamumo nebuvimo bei konkurencijos iškreipimo Sąjungoje. Visų pirma nebuvo įrodyta anglies dioksido nutekėjimo rizika 2009 m. ir schemos poveikis konkurencijai vis tiek būtų neigiamas.

6.3.3.2. Darbo vietų užtikrinimas

- (118) Vokietija taip pat pabrėžė, kad siekiama išvengti darbo vietų mažinimo Vokietijoje, nes, spalvotųjų metalų gamintojams sumažinus pajėgumus arba perkėlus gamybą į trečiąsias šalis, darbo vietos būtų prarandamos tiek spalvotųjų metalų pramonės sektoriuje, tiek naudotojų pramonės sektoriuose.
- (119) Komisija savo sprendime pradėti procedūrą išsakė abejonę dėl to, ar siekį išvengti gamybos perkėlimo, siekiant užtikrinti darbo vietas, jau galima laikyti visuotinės svarbos tikslu. Bet kuriuo atveju ji suabejojo Vokietijos argumentu, kad spalvotųjų metalų pramonė esą patyrė išorės sukrėtimą, kuris laikytinas rinkos nepakankamumu, o dėl jo vėlgi prarandamos darbo vietos. Be to, Komisija abejojo, ar veiklos pagalba, teikiama siekiant išvengti įmonių gamybos perkėlimo, yra mažiausiai konkurenciją iškreipianti priemonė darbo vietoms užtikrinti, nes paprastai pagalba, kuria siekiama pagerinti darbo rinkos padėtį, būna nukreipta į tvarias priemones, tokias kaip švietimo ir darbuotojų mokymo gerinimas arba galimybių gauti lėšų naujoms investicijoms finansuoti palengvinimas ⁽⁶³⁾.
- (120) Kai kurios suinteresuotosios šalys argumentavo, kad dėl 2008 m. ekonomikos ir finansų krizės ir netiesioginių su CO₂ susijusių sąnaudų kilo reali grėsmė, kad spalvotųjų metalų gamyba ES nebus tęsiama.
- (121) Komisija primena, kad nei jos sprendimų priėmimo praktikoje, nei Sąjungos teismų praktikoje nebuvo atvejo, kai tariama gamybos perkėlimo į ne Sąjungos šalis rizika jau savaime būtų pripažinta valstybės pagalbos teikimo motyvu ⁽⁶⁴⁾. Kadangi Vokietija nepateikė įtikinamų motyvų, Komisija mano, kad nėra reikalo nukrypti nuo savo sprendimų priėmimo praktikos.
- (122) Komisijos nuomone, net ir pripažinus esant tokį tikslą, būtų netenkinami kiti kriterijai. Priemonė suderinama su vidaus rinka tik tokiu atveju, kai įrodoma, jog ja gavėjams suteikiama aiški paskata, atsižvelgiant į siekiamus rezultatus, pakeisti savo elgesį.
- (123) Tačiau, kaip jau paaiškinta 87 ir paskesnėse konstatuojamosiose dalyse, Komisija, atsižvelgdama į tai, kad numatytas trumpas pagalbos teikimo laikotarpis (trumpesnis kaip šeši mėnesiai) ir atitinkamame sektoriuje tariamai esama struktūrinių problemų, mano, kad neįrodyta, jog pagalbos priemonė darytų poveikį gavėjų elgesiui.
- (124) Be to, valstybės pagalba turi būti apribota iki minimumo, kuris būtinas visuotinės svarbos tikslui pasiekti. Taigi šiuo atveju schema, apie kurią pranešta, turėtų būti užtikrinama, kad pagalba būtų apribota iki sumos, būtinos darbo vietų praradimui išvengti.

⁽⁶³⁾ OLC 111, 2011 4 9, p. 22, 77 ir paskesnės konstatuojamosios dalys.

⁽⁶⁴⁾ 2007 m. lapkričio 20 d. Komisijos sprendimo 2008/408/EB dėl valstybės pagalbos C 36/A/06 (ex NN 38/06), kurią Italija suteikė ThyssenKrupp, Cementir ir Nuova Terni Industrie Chimiche (OL L 144, 2008 6 4, p. 37), 145 konstatuojamoji dalis. Žr. taip pat Sprendimo 2010/460/EB 244 konstatuojamąją dalį.

- (125) Kaip konstatuota, priemonė, apie kurią pranešta, nėra proporcinga siekiui išvengti anglies dioksido nutekėjimo, nes pagal ją nenumatytos pakankamos saugumo priemonės, kad būtų atmesta per didelės kompensacijos galimybė (žr. 93 ir paskesnes konstatuojamąsias dalis). Šis konstatavimas taikytinas ir šiuo atveju, nes tiek siekiu išvengti anglies dioksido nutekėjimo, tiek siekiu išvengti darbo vietų praradimo bendras vardiklis – užtikrinti gamybos pajėgumus. Jei būtų per didelė kompensacija siekiant pirmo tikslo (nes pagalba nėra proporcinga tikslui išlaikyti gamybos pajėgumus), per didelė kompensacija būtų ir siekiant antro tikslo.
- (126) Be to, šiuo atveju taip pat tinkami jau 99 ir paskesnėse konstatuojamosiose dalyse išdėstyti motyvai, pagrindžiantys, kad, kalbant apie siekį išvengti anglies dioksido nutekėjimo, bendra priemonių pusiausvyra yra neigiamą: veiklos pagalba, teikiama kasdienės veiklos sąnaudoms, kurios paprastai tenka įmonei, padengti, labai iškreipia konkurenciją ir iš principo nepateisinama; tokiu atveju nėra svarbu, kokio visuotinės svarbos tikslo siekiama (ar išvengti darbo vietų praradimo, ar anglies dioksido nutekėjimo). Faktas, kad pagalba būtų teikiama *ad hoc*, o ne pagal kokią nors suderintą sistemą, patvirtina šią išvadą. Jei pagalba būtų buvusi patvirtinta, ji būtų galėjusi nulemti darbo vietų praradimą kitose valstybėse narėse, o kartu – lenktyniavimą teikiant subsidijas Sąjungoje.

7. IŠVADA

- (127) Atsižvelgdama į šiuos argumentus, Komisija konstatuoja, kad schema, apie kurią pranešta, negali būti laikoma suderinama su vidaus rinka.
- (128) Kadangi pagalbos lėšos nebuvo išmokėtos, jų nereikia susigrąžinti,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Valstybės pagalba, kurią Vokietija ketina teikti nuo 2009 m. rugpjūčio 6 d. pagal Nutarimą dėl klimatui nekenkiančių spalvotųjų metalų gamybos skatinimo, nesuderinama su vidaus rinka.

Todėl ši pagalba negali būti teikiama.

2 straipsnis

Per du mėnesius nuo pranešimo apie šį sprendimą paskelbimo Vokietija praneša Komisijai apie priemones, kurių ėmėsi šiam sprendimui įgyvendinti.

3 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Vokietijos Federacinei Respublikai.

Priimta Briuselyje 2013 m. liepos 17 d.

Komisijos vardu
Joaquín ALMUNIA
Pirmininko pavaduotojas